

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec 2.—
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V spravi prejemov mesečno . . 170
Sobotna izdaja:
 za celo leto 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

Iskanje:
 Enostojna potrdila (73 manj):
 za enkrat po 15 v.
 za dvakrat 15 —
 za trikrat 15 —
 za večkrat primeren popust.
 Priloge izdane, izdane, izdane 10.
 enostojna potrdila po 20 v.
Poslano:
 enostojna potrdila po 40 v.
 Izhaja vsak dan, izvenredni
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vesni rod.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopis se ne vračajo; nevrnjenost pisma se ne
 sprejema. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 8. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 28.511.
 bozn.-hero. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 122.

Brzjavka iz Belgrada kranjskemu deželnemu glavarju.

Povodom osvojitve Belgrada je kranjski deželni glavar g. dr. Ivan Šusteršič v imenu dežele brzjavno sporočil radost in čestitke poveljniku junaških čet generalu Franku.

Včeraj je g. deželni glavar dr. Šusteršič prejel iz Belgrada sledečo brzjavko:

Belgrad, 5. decembra. Veselo ginjen vsled srčnih častitk, katere ste izrazili v imenu dežele Kranjske meni in mojim hrabrim četam k zavzetju Belgrada, prosim, da blagovolite sprejeti našo najodkritosrčnejšo zahvalo. Frank, general pehote.

„Srbija od Dunaja do Besarabije“.

Neki ranjeni vojak, ki se je vrnil s srbskega bojišča, je prinesel uredništvu »Hrvatske« »Istoriko - etnografsko - geografska mapa Srba i srpskih (jugoslovenskih) zemalja u Turskoj i u Austriji.« Ta zemljevid je izdal neki Miloš T. Milojević v Belgradu. Ta zemljevid je visel tudi še v izložbah nekaterih belgrajskih knjigarn, ko so naše čete vkorakale v Belgrad.

Zemljevid je snet z zida v šoli v Banji Koviljači. Ogel tega zemljevida krasi s pisanimi barvami izdelan lovorjev venec, v katerega so upleteni grbi vseh teh takomenovanih »srbskih« dežel.

Te velike Srbije, kakor je na tem zemljevidu, gre meja južno od Dunaja do Kaloče, od tam skozi celo južno Ogrsko do Besarabije, dočim je njena južna meja edino Grčija. Torej vse dežele, ki se nahajajo v okviru teh mej so — srbske!

Po tolmaču, ki je temu zemljevidu pridelen, so srbske dežele: 1. Pribaltiška Srbija; 2. Braničevo (Belbur-Suva in Braničevska planina); 3. Ilirija; 4. Hrvatska; 5. Rama; 6. Liburija; 7. Zahumija; 8. Štirija; 9. Istra; 10. Hercegovina; 11. Sloveno Srb-ska-Bolgarija; 12. Srem; 13. Dahija; 14. Baška; 15. Banat; 16. Kranjska; 17. Bosna; 18. Tivalija, današnja knež. Srbija; 19. Dalmacija; 20. Albanija; 21. Dardanija; 22. Črna gora; 23. Romanija; 24. Pomirija; 25. Potisje; 26. Makedonija; 27. Bolgarija; 28. Tesalija; 29. Zeta; 30. Dubrovnik; 31. Japodija; 32. Panonija; 33. Epir; 34. Koroško; 35. Tracija, prastara Raška; 36. donavska Slavonija; 37. Slavonija in 38. Mizija.

Od vseh teh dežel v mapi so tudi od-tisnjeni grbi, in to po vrsti, kakor smo jih našli, obkrožujejo veliki srbski grb »4 S«. Povsod stanujejo samo Srbi, ki so v mapi označeni z modro barvo. Hrvate in Slovence smo zastoj iskali. Le s težavo smo našli »Srbo-Hrvate«, ki pa stanujejo v kraju, katerim je južna meja Kolpa, severna Drava, vzhodna pa ravna črta od Siska do Preloga v Medmuru. Nas Slovencev tudi ni, ker smo mi označeni kot Srbo-Slovenci, a tudi vsi drugi narodi, kakor

Macedonci in Bolgari imajo svoj pridevek »Srbo«.

V Istri, Dalmaciji, Bosni in Hercegovini so sami Srbi; po milosti so pustili v Istri majhen pas ob obali Italijanom.

Da pa bo veliko srbstvo popolno, pravi komentar, da je »rdeče-modro-bela« zastava »opšte narodni s teg sviju jugo-slavenskih plemen.«

Jasno je, da zasleduje zemljevid ta namen, da vcepi v srbski mladini misel, da je vse srbsko.

Veliki boji od Karpatov do severne Poljske.

Lodz padel.

Bitka na severnem Poljskem še vedno traja. Zavezniki so na črti od izliva reke Bzura v Vislo čez Lowicz in Lodz proti ruskim četam v ofenzivi, ki se po uradnih poročilih ugodno razvija. Izid teh bojev bo vsekako odločil za nadaljnji potek voj-ske. Na ostalih delih Rusko Poljskega so zavezniki v defenzivi.

V zahodni Galiciji, kjer so Rusi brez-uspešno poskušali prodreti do Krakova, so se vršili pri Timbarku, 30 km južno od Bohnije boji, ki so bili za naše čete uspešni. Najnovejšo uradno poročilo našega generalnega štaba pravi, da so dan pozneje združene avstrijsko-nemške čete v tem kraju napadle Ruse od juga in jih ujele 2200 ter zaplenile več trenov.

Koliko časa bodo boji še trajali, je nemogoče reči, gotovo pa je, da bo treba še hudih naporov, predno bo strta ruska premoč. Naša in nemška armada sta odločeni, da vstrajata do konca. To potrjujejo tudi brzjavke, katere so izmenjali med seboj predsednik nemškega državnega zbora dr. Kaempf in predsednik avstrijske državne zbornice dr. Sylvester ter grof Berchtold in nemški državni kancler Bethmann-Hollweg. Vse brzjavke soglašajo v tem, da bo-Ste Avstrija in Nemčija toliko časa vstra-jali, dokler ne bo zagotovljen trajen, obe državi osrečujoč mir.

× × ×

Dunaj, 5. decembra. (Uradno.) V Karpatih se tudi včeraj ničesar pomembnega ni zgodilo.

V zahodni Galiciji so se razvili pri Tymbarku manjši, za naše orožje uspešni boji.

Položaj na južnem Poljskem je neizpremenjen.

Bitka na severnem Poljskem traja dalje.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, generalni major.

× × ×

Berlin, 5. decembra. (Uradno.) V bojih vzhodno od mazurskih jezer je položaj ugoden. Pri manjših operacijah smo ujeli 1200 Rusov.

Na Poljskem se naše operacije v redu razvijajo.

Najvišje armadno vodstvo.

× × ×

Dunaj, 6. decembra. (Uradno.) Bitka na Poljskem se za orožje zaveznikov ugodno razvija. V zahodni Galiciji prodre ruske moči so bile včeraj od naših in nemških čet od juga napadene. Zavezniki so pri tem ujeli 2200 Rusov ter so zaplenili nekaj sovražnih trenov. V Karpatih so se vršili posamezni boji. V postojanke v Beskidih udrla so- -vražnik je bil vržen nazaj. Pri tem smo ujeli 500 Rusov.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, generalni major.

× × ×

Berlin, 6. decembra. (Uradno.) Na bojišču zahodno od mazurskih jezer je bil sovražnik miren.

Razvoj bojev pri Lodzu odgovarja tudi sedaj našim pričakovanjem. Na južnem Poljskem ni nobene izpremembe.

Najvišje armadno vodstvo.

× × ×

RUSKI NAPAD PRI ČENSTOHOVU ODBIT.

Berlin, 6. decembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča: Ruski komunike z

dne 29. novembra vsebuje trditve, da se je nemški napad pri Čenstohovu odbil z velikimi nemškimi izgubami. To je laž. Resnično je ravno nasprotno. Napad 17. ruskega armadnega zbora, ki se je približal nam do 60 m, je bil dotičnega dne z izredno težkimi izgubami za Ruse odbit. Rusi so pustili na bojnem polju zelo veliko število mrtvih in ranjenih ter so bili prisiljeni, da so prestavili svoje postojanke daleč nazaj.

RUSKO URADNO POROČILO.

Uradno rusko poročilo z dne 1. decembra izjavi: Poizvedovalna služba je dognala, da zbirajo Nemci iz smeri Kališ proti Sieradzu močne sile. Zdi se, da so došle te čete z zahoda v Kališ. Sovražnik je pričel ofenzivo v Sieradzu v okolici Laska (jugozahodno od Lodza). Uradno poročilo nato izjavi, da so se prednje ruske čete 1. decembra živahno bojevale (kraja poročilo ne označi) in da so se ukrenile vse potrebne odredbe glede na nov položaj. Južno od Laska so Rusi v tem boju zasedli kraj Szerzow. Na levebni bregu Visle se razvija v okolici Lowicza nova bitka v kateri Nemci prodirajo na črti Bielawy-Sobota.

Dne 2. decembra pa poroča ruski generalni štab sledeče. 1. decembra je bilo na vseh vojnih črtah primerno mirno. V okolici Lowicza se je nadaljeval boj, toda z manjšo silo. Proti polnoči 1. t. m. je korakal sovražnik v gostih oddelkih naprej in besno napadel rusko postojanko severno od Lodza; bil je odbit.

RUSKO POROČILO O BOJIH NA POLJSKEM.

Berlin, 6. decembra. »Berliner Tagblatt« poroča: Iz Peterburga brzjavljajo v London listu »Morningpost«, da bivanje carja na bojišču kaže, da so Rusi gotovi, da bodo mogli izpeljati načrte velikega kneza Nikolaja, namreč uničiti Nemčijo. Dopisnik pravi, da je poročilo velikega kneza v nerednem umikanju pruske garde dokaz, da nazi- -zaduje morala med najposlednejšimi nemškimi četami od bojev na Flandernskem, kjer so srečevali smrt pred rokami Angležev. Poročila Nemcev, da so podvojili svoje napore, da bi prodrl francosko bojno črto, ima samo namen nasuti peska v oči Angležem, ker so veliki nemški oddelki dejansko na potu na Poljsko.

ANGLEŠKO POROČILO O POLOŽAJU NA POLJSKEM.

Kristijanija, 6. decembra. »Times« pišejo: Kljub nemškim poročilom o

LISTEK.

Beg iz Lvova na Dunaj.

»W. Kuryer Polski« je prinesel opis potovanja, ki ga je nekemu njegovemu sotrudniku pripovedoval kabaretni umetnik Bela Liné, rojen Oger, ki pa vendar razume poljsko:

G. Liné mi je povedal, da je odšel iz Lvova 9. novembra, in pripovedoval:

»Skupno z menoj sta odšla še lastnik cinkografske tovarne g. Hegedüs in vojni rabin g. Kertecz, ki je ravno takrat bival v Lvovu. Oba sta, kot jaz, ogrska državljana. Jaz sem odšel s potnim listom veljavnim za potovanje do Stanislava in nazaj, onadva s potnim listom do Nadvorne in nazaj. Razen tega sem imel še legitimacijo, narejeno na policiji, ki je potrjevala identiteto osebe.«

G. Liné je pokazal legitimacijo s fotografijo, ki je imela na nasprotni strani potrdilo in kot načelnik policije je bil podpisan — Stanislav Tauer, upokojeni policijski komisar.

»Torej je res Tauer policijski direktor?»

»Tako po ruski invaziji je dobil direk-cijo, v resnici pa ima vso oblast v mestu »gradonačelnik« (mestni načelnik),

»Ali se vam je slabo godilo?»

»Ne morem se pritoževati. Igral sem cel čas v »Casino de Paris«, ki je imel vse predstave razprodane, čisto dobro sem zaslužil. Ne morem tudi reči, da bi me kdo preganjal ali na kak način delal sitnosti.«

»Zakaj pa ste ubežali?»

»Do 5. novembra, kot sem že povedal, so bile razmere znosne, dne 6., 7. in 8. novembra smo bili priča velikega premikanja vojsk in obrazi Moskalov so bili taki, da za nas ni bilo nobenega dvoma, da Rusi že resno računajo z verjetnostjo zopetnega poraza pred Przemyslom in s tem, kar temu sledi, z opustitvijo Lvova.«

»Kod ste potovali?»

»Do Wiurnik smo šli peš; tam smo našli ruski municijski voz, ki nas je za ne drag denar prepeljal do Chodorova. Odtam smo zopet precej pota prehodili peš, dokler nismo srečali ruskega vojnega avtomobila, na katerem nas je vojni šofer za tri rublje prepeljal v Halicz. Tu smo morali izstopiti, ker se vojak ni hotel več postavljati brezpogojni kazni za prevoz »civilistov«. Tako smo morali cesto do Stanislawa prebiti na senenem vozu in bili smo srečni, ko smo po nekolikodnevni blodnji okrog končno prišli do tja.«

»Zakaj se niste peljali po železnici?»

»Do Stanislawa ni železnice. Vlaki vozijo samo v Brody in Podwoleczysk in

sicer po širokotirnih progah, ker je naša vlada še pravočasno pobrala vse svoje lokomotive in vozove, tako da so Rusi morali pripeljati svoje.«

»Kam ste šli iz Stanislawa?»

»Odtam smo šli zopet peš do Nadworne, kjer me je zadela prva »uradniška« neprijetnost. Spomnil sem se, da imam samo do Stanislawa veljaven potni list. Zaskrbelo me je in kot se je kmalu pokazalo ne brez vzroka, kajti komaj smo se v Nadworni pokazali, že je zakričal vojak nad nami »pasport«, ker je bil moj list neveljaven, me je peljal v preiskovalno postajo, kjer na mojo srečo ravno ni bilo urdujočega načelnika in me je namesto njega zaslislal njegov namestnik poročnik. Opisoval sem mu mojo neprijetno, ne nalašč zakrivljeno pomoto in ga prosil, naj me opusti in da potni list nazaj do Stanislawa. Po dolgem prerekanju mi je povedal, da mojo zadevo predloži načelniku, pustil me je na prosto in mi ukazal priti čez uro. Ta ura je bila moja rešitev. Srečal sem potna tovariša, naredili smo skupen načrt, prestopili na gotovem kraju Nadworno in kmalu srečno dospeli na avstrijsko ozemlje, odkoder smo po mnogih mukah prišli v Bitkow. V Bitkoku smo šli k direktorju M., ki nas je precej mrzlo sprejel, ko pa smo se dobro legitimirali, smo mu pognali vse njegove dvome, bil je potem prav uljuden nasproti nam, preskrbel nas je z vsem

in nam naslednji dan dal zaupljivega kmeta, ki nam je za 40 kron pokazal pot čez 2000 m visoke gore. Ta kmet nas je prepustil drugemu, ki nas je za 35 kron spremljal čez drugo goro. Nekaj gora smo prešli brez vodnika in končno dospeli v Zielono. Tu smo bili aretirani, dobro in natančno preiskani in ko ni bilo nobenega dvoma več, da smo dobri patriotje, nam je ogrsko vojno vodstvo z vsemi sredstvi olajšalo daljno pot, dokler nismo prišli do kolodvora in se naposled mogli prosto gibati. Moja tovariša sta ostala na Ogrskem, jaz pa sem se odpeljal k svoji rodbini na Dunaj.«

Cesar Viljem na fronti.

Nemški listi posnemajo iz častniških pisem naslednje zanimive podatke o obiskih cesarja Viljema na fronti in njegovem občevarju z vojaki:

Ob 10. uri dopoldne je brzjavil generalno poveljstvo: »Veličanstvo se je ravnokar odpeljalo.«

Čepico na glavo, sabljo krog pasu, rokavice... Naj li vzamem čelado? Ne, saj pride cesar pogledat svoje vojake na bojnem polju. Gremo na dvorišče in jaz zakličem ljudem: »Cesar pride!« Začuden obrzi.

zmagah je dovolj vzroka, da se obsežni boji na Poljskem za rusko orožje ugodno razvijajo, čeprav so se tisti nemški armadni zbori, ki so bili obkoljeni, prodrli ruski obroč in stoji sedaj pred rusko bojno črto Zdunska Volja — Strykow — Plock, med tem ko Rusi še vedno poizkušajo obkoliti nemško levo krilo južno od Plocka. Generalu Rennenkampfu je odvzeto poveljstvo, ker se mu pri Tannenbergu ni posrečilo izvršiti dane naloge, namreč priti pravčasno, da bi bila tako obkolitev nemških čet popolna.

POROČILO RUSKEGA GENERALNEGA ŠTABA.

Kristijanija, 6. decembra. Uradno poročilo ruskega generalnega štaba z dne 4. decembra se glasi: Boji na črti pri Lowiczu trajajo dalje. Močne sovražne sile, po večini čete, ki so novembra došle z zahodne bojišča, so priče 2. decembra ofenzivo na črti Ljubomiersk-Szerzow. Na ostalih delih bojne črte na levem bregu Visle se ni nič pomembnega spremenilo. Onstran Karpatov so vzele naše čete Bartfeld, ujele 8 častnikov in 1200 vojakov ter zaplenile 6 strojnih pušk. (Bartfeld leži 65 km severno od Košic, od gališke meje je oddaljen 12 km).

TYMBARK.

Tymbark je mala občina v zahodni Galiciji. Leži ob železniški progi Zwardon — Novi Sandec, približno 30 km južno od Bochnje.

NOVA RUSKA GRUPACIJA NA DESNEM KRILU.

Genf, 6. decembra. O vojaškem položaju na Poljskem piše v listu »Berliner Bund« nek vojaški strokovnjak: »Kdor poskuša obkoljevati, je lahko sam obkoljen. Ta stari rek je dobil nov pomen na Poljskem, vendar se je Hindenburgu posrečilo prodreti ruski obroč in se umakniti na strateško zavarovane pozicije, ki so pripravljene za napade. Tako so bili Rusi prisiljeni, da so se morali na svojem desnem krilu na novo grupirati.«

ANGLEŽI NAKAZALI RUSOM 20 MILIJONOV FUNTOV ŠTERLINGOV.

Kodanj, 6. decembra. (Kor. urad.) List »Berlinske Tidende« poroča iz Londona: Ruska vlada in angleška banka sta se pogodili glede na odposiljatev 8 milijonov funtov šterlingov. Angleška banka diskontira še nadaljnjih 12 milijonov ruskih nakaznic: zato se pa Rusiji dovoli 20 milijonov funtov šterlingov za poplačilo ruskih kuponov in za vzdrževanje ruskih trgovinskih obveznosti.

POLOŽAJ NEMŠKE ARMADE NA POLJSKEM UGODEN.

»Times« poroča iz Petrograda: Smoter, za katerega se v sedanjih bitkah na Poljskem gre, je, da se vzdrži železnica Lowicz—Strykow—Lodz—Kališ. Nemci so zasedli celo progo. Od Strykova do Zdunske wole kopljejo strelske järke in utrjuje svojo črto s širokimi zakopi in žičnimi ograjami. Tudi nemški topovi se nahajajo v močno utrjenih postojankah. Vojaški sodnik lista »Morning Post« sodi: Položaj na Poljskem Nemcem ni neugoden, če morejo zbrati dovolj čet. Ruska armada je namreč preveč razstresena.

RUSI PRIZNAVAJO, DA SE JE NJIH OBKOLITEV IZJALOVILA.

Londonski listi poročajo iz Petrograda: Ruska cenzura je dopustila, da se je smelo rusko časopisje poročati, da se je podvzeta ruska obkolitev na Poljskem izjalovila.

Ze je slišati avtomobile. Zapeljejo na dvorišče. Iz drugega stopi naš najvišji vojni gospod. Polkovnik je stopil k avtomobilu, jaz na levo za njim. Poveljujoči general predstavi polkovnika, ki poda poročilo. Veličanstvo mu stisne roko. Pogled poveljujočega. Stopim korak naprej: »Pobočnik poročnik G.« Cesar tudi meni krepko stisne roko. Potem opazi Veličanstvo na polkovnikovih prsih železni križec I. razreda: »Srčno čestitam!«

Sedaj pelje polkovnik Nj. Veličanstvo po dvorišču. Pridemo mimo različno zaposlenih ljudi: eni snažijo konje, drugi kuhajo, tretji krpajo obleko. »Dobro jutro, ljudje!« — »Dobro jutro, Vaše Veličanstvo!«

Napotimo se k malemu vojaškemu pokopališču v ozadju. Deset grobov je, en Anglež, on... in naš tovariš poročnik Schultze. Polkovnik pripoveduje cesarju o njegovi vojaški smrti.

Veličanstvo opazi cvetice v moji roki, ki sem imel pripravljene. »So-li te cvetice namenjene meni?« »Zapovedujte, Vaše Veličanstvo!« In podal sem mu cvetice. Vzel jih je — vejico vrtnic in rdeče astre — in jih položil na grob. »Brzogovornost njegovega staršega,« je dostavil. To je storil cesar, najmočnejši in najvzvišenejši vojni gospod, enemu svojih padlih mladih junakov v prednji črti.

PREPREČENA OBKOLITEV NEMCEV PRI LODZU.

Milanska »Stampa« poroča iz Petrograda: Vojaški kritiki poročajo o Hindenburgovi šahovski potezi, ki je, hoteč rešiti dva armadna zbora na jugu, izvedel manever podoben Napoleonovem pri Lipskem. Da osvobodi že skoraj popolnoma obkoljenega Macdonalda, je vrgel Napoleon staro gardo in Muratovo kavalerijo nad sovražnika. Tudi Hindenburg je vrgel sveže došle čete na Ruse.

NEMŠKI NAPAD PRI LODZU.

Rusko poročilo, izdano v petek, izve: Boji v gotovih okrajih Lodza še trajajo. Izredno močne sovražniške sile, osobito z zahodne bojne črte došle čete, so podvzele ofenzivo v okolici Ljutomiersk-Sierzkow. Na ostalem levem bregu reke Visle se položaj ni izpremenil.

BITKA OB VARTI IN VISLI SE ŠE VEDNO BIJE.

Iz Petrograda poročajo: Bitka ob Visli in ob Varti se bije brez odmora naprej; to dokazuje, da gre za odločitev velikanke važnosti v celi evropski vojski.

× × ×

DRUGA BITKA PRI KRAKOVU.

Ponoči od 1. na 2. t. m. ravno o polnoči je prekinilo nočni mir v Krakovu gromenje topov z dveh strani. Gromenje je bilo silnejše, kakor prej kdajkoli. Prebivalcev pa ni vznemirilo, nasprotno, ljudje so zjutraj šli po svojih poslih, kakor da se ni nič pripetilo. Zavest, da je posadka pripravljena za vse, bodisi karkoli in ker naša artiljerija že dolgo časa pričakuje priliko in si jo želi, da pokaže sovražniku, kaj da zna, povzroča mirnost in varnost med Krakovčani in jih prešinja z zavestjo, da bo sovražnik med železnimi vratmi mesta pobil, če se bo drznil napasti mesto. Gromenje topov, ki se je 2. decembra še pomnožilo, brezdvoma napoveduje novo zmago naše armade, ki si jo bo v tej drugi bitki pri Krakovu zopet priborila.

RUSKA BOMBA V KRAKOVU.

»Gazeta Krakowska« poroča: Dne 4. decembra med 11. in 12. uro dopoldne je ruski letalec nad Krakovom vržal bombo, ki je padla na hišo št. 6. v Jasni ulici, prebila strelo, uničila skladišče, prodrla do II. nadstropja in napravila precej škode.

ŠKOF MESTA PRZEMYSL V RIMU.

»Tribuna« poroča: Škof iz Przemysla Pelcar je došel v Rim. Izstopil je v poljskem hospicu. Dobil je več obiskov, ki jih pa ni mogel sprejeti, ker mora radi bolehnosti ležati v postelji.

LEGIONARJI V BITKI POD KRZYWO- PLOTAMI.

»W. Kuryer Polski« piše: Poslednjih bojev pri Wolbromu sta se udeležila tudi dva bataljona iz polka Pilsudskega. Usoda je nanesla tako, da sta se naša polka morala dolgo časa braniti popolnoma ločena pod težkim navskrižnim sovražnikovim ognjem. Naša bataljona, zlasti šesti, sta imele velike izgube, toda pokazala sta vztrajnost v ognju, zlasti še, ker sta bila sestavljena iz nedavno nabranih rekrutov. Vlada jima je gratulirala in dala nekaj križcev za junaštvo v boju. Junaško se je izkazala tudi artiljerija legionarjev, ki je šla v skrito pozicijo prav blizu sovražnika, da bi vsaj zmanjšala učinek njegovih trelov. Ves oddelek je vodil Mečislav Trojanowski, ki je bil ranjen v ramo.

× × ×

BOJI V KARPATIH.

»Budimpeštanska korespondenca« poroča: Dokler se ne objavi podrobno poročilo o bojih v posameznih karpatskih prelazih, poročamo samo o izgonu sovražnika, ki je vdrl v zemlinsko stolico. Vzhodno od zemlinske stolice so se bili le tu in tam manjši boji, ki so se vselej uspešno končali. Tam je stal sovražnik izven ogrske meje. Močnejša ruska kolona je zasedla severnovzhodno obmejno ozemlje saroške stolice. Odredbe, ki so potrebne, da se tu prepodi sovražnik, so se že ukrenile. V krajih, ki se nahajajo blizu vojnih operacij v zemlinski in v saroški stolici, se je za odvoz ranjencev ukrenilo vse potrebno. Previdnostne odredbe za vsak slučaj ne smejo prebivalstva vznemirjati in begati. Kakor ob prvem vpadu, bodo tudi zdaj dejstva dokazala, čež nekaj dni, da ni za skrb nikakega povoda.

Iz Iglo poročajo ogrskemu brzojavnemu in korespondenčnemu uradu: Veliki župan komiteta Szepes, baron Artur Wieland je dobil od vladnega komisarja obvestilo, da so naše čete potisnile Ruse v komitatih Zemplen in Saros nazaj do meje. Občina Sztrópko, katero so imeli Rusi nekaj časa v rokah, je zopet v naši posesti. Železniški promet je do Bartfe (Bartfeld) in Orlo zopet popolnoma v redu. Državni uradniki so pozvani nazaj v Bartfo in Eperjes. Novi Sandec držimo trdno. V tem kraju ne preti nobena nevarnost.

× × ×

GORKA OBLEKA NA SEVERNEM BOJIŠČU RAZDELJENA.

Dunaj, 5. decembra. (Kor. urad.) Posebno odposlanstvo Rdečega križa je prošli teden pripeljalo z bolniškim vlakom državne železnice na severno bojišče veliko množino obvez, zdravil in krepčil, ki jih je dal na razpolago Rdeči križ in izredno veliko količino gorke obleke in podobnih sredstev proti mrazu, ki jih je poslal vojni preskrbovalni urad. Uradnik Rdeč. križa se je peljal tik do bojne črte ter je razdelil sredstva proti mrazu neposredno pri polkih. Včeraj pa je došlo zveznemu vodstvu avstrijske družbe Rdečega križa pismo nekega vojnega etapnega poveljstva na severnem bojišču, v katerem se izreka zahvala za smotreno razdelitev pošiljatev. Zvezno vodstvo odpravi že prihodnji teden zopet tako pošiljatev na sever.

× × ×

ZA GALIŠKE URADNIKE V ZASEDNIH KRAJIH.

Dunaj, 6. decembra. Poslanci Kolischer, Löwenstein, dr. A. Gross, Rauch in Steinhaus so se oglasili pri finančnem ministru baronu Englu in prosili za pomoč onim državnim uradnikom, ki so ostali v zasedenih krajih. Minister je izjavil, da bi bila avstrijska vlada rada pripravljena pomagati tem uradnikom in nakazati zanje mesečno 670 tisoč kron. Ta denar bi se izročil ameriškemu poslaništvu, da ga odpošlje na določeno mesto, a preje bi morala ruska vlada zajamčiti, da bo denar res prišel v roko našim uradnikom.

× × ×

CAR NA BOJIŠČU.

»Lokalanzeiger« poroča iz Kodanija: Iz Petrograda brzojavljajo, da ostane car na bojišču več časa, kakor je prvotno nameraval. Ogledati si namerava tudi armado na Kavkazu.

RUSI SE BOJE VOHUNOV.

Iz Petrograda se poroča: Ruska vlada je ukazala prijeti uradnike splošne električne družbe v Rigi Metzka, Hessinga, Seiserta in Ottona, ker se baje brezžično brzojavljali v Gdansk.

GOLJUFIV ČENSTOHOVSKI TRGOVEC USTRELJEN.

Vratislava. (K. u.) Šleski časopisi poročajo: Trгоvec Grossberger iz Čenstohove, ki je nemškim vojakom prodajal metilni alkohol kot žganje ter je vsled tega umrlo 11 vojakov, je na poti v ratiborsko ječo poizkusil pobegniti, vsled česar je bil ustreljen.

CENA RUBLJU PADLA.

»Harbinski Vjestnik« poroča: Ko se je pričela vojska, je cena ruskemu rublju tako padla, da so mandžurski Kitajci sami v nekaterih dneh zamenjali tri milijone ruskih bankovcev. Tudi zdaj je cena ruskega rublja zelo nizka. »Novo Vreme« poroča, da tudi na Japonskem ruski bankovci nimajo dobre cene. Po ukazu ruskega notranjega ministrstva se morajo na vseh ruskih železnicah zamenjati raznim vojnim ujetnikom avstrijski in nemški

Lodz v nemških rokah.

Berlin, 7. decembra. Veliki glavni stan 6. decembra: Danes popoldne so naše čete zasedle Lodz. Rusi se tam po težkih izgubah umikajo.

Rennenkampf aretiran.

Bukarešt, 7. decembra. »Adeverul« poroča iz Odese: General Rennenkampf je aretiran. Prišel je 18 ur prepozno na poljsko bojišče, tako da se je Nemcem posrečilo prodreti.

Vojska s Srbijo.

Dunaj, 5. decembra. (Uradno.) Boj zahodno in južozahodno od Arangelovaca trajajo trdovratno in izgub polno dalje. Doslej še ni padla končna odločitev. Včeraj smo ujeli 300 Srbov.

× × ×

Dunaj, 6. decembra. (Uradno.) Z južnega bojišča se uradno poroča: Južno od Belgrada naše čete pridobivajo na prostoru. Zahodno od Arangelovaca in Gornjega Milanovca je dobil nasprotnik nova ojačenja in nadaljuje svoje vehementne napade proti zahodu. V srbske kraje, katere so okupirale naše čete in katere smo dobili skoro popolnoma zapuščene, se počasi vračajo pobegli prebivalci. V Belgradu je ostalo približno 15.000 prebivalcev. Novo upostavljena mestna uprava je že pričela poslovati.

× × ×

NAŠI KRANJSKI JUNAKI NA JUGU. SMRT REZERV. POROČNIKA JOSIPA HUDETA.

Prejeli smo: Slavno uredništvo! Najpriskrbenje pozdrave z južnega bojišča. Vam pošiljamo črnovojnik 27. ljubljanskega polka.

Pretečeni teden so bile tu vroče bitke. Na naši strani je bilo nekaj mrtvih in ranjenih. Kaj pa sovražnik? Ta je imel pa velike izgube. Kljub temu, da se je pri umikanju izvrstno z varnostnimi jarki zavaroval in je bil dostop naših čet do njega zelo težaven, je moral vsled našega izvrst-

Potem gremo nazaj. Jaz prinesem najdene sovražne granate in jedra iz strelkov. Cesar si vse ogleda. Potem gre k 5. stotnji naše rezerve v oddelku.

»No, otroci, zelo me veseli, da vas vidim v ognju. Vaš polk je svojo stvar dobro opravil, kakor o svojih Markovcih tudi drugega pričakoval nisem. Sedaj pa še prosim, da ne popustite, dokler z onim-le tankaj niste opravili. Z Bogom, otroci!« (Njegova beseda se je izpolnila — Vally je naš.)

Potem opazi musketirja Maczmireka z železnim križcem in ga pokliče predse.

»Kje si si zaslužil križec?«

»Hoteli smo naskočiti artiljerijo, pa je bil širok jarek, vodni jarek. Tedaj sem v polni opravi skočil vanj in privlekel na to stran en čoln.«

Bil je to 15 metrov široki kanal pri Landreciesu. Preplaval ga je in privlekel na to stran en tovorni čoln, kakoršne imamo na Warli.

Novopečenega poročnika v rezervi V., od 5. stotnije, ki ma križec, vpraša po tem ter mu stisne roko. Potem gre k avtomobilu. Še enkrat pokliče polkovnika in mu naroči, naj celemu polku pove, da je bil vesel, ko je toliko dobrega čul o njem. Ne more iti k vsem, pa naj on pozdravi njegov polk.

Potem se avto odpelje. Trikratni »Hoch« zaključijo cesarjev obisk.

× × ×

Cesar Viljem je odjezdil v mesto H., kjer je bilo zelo veliko nemškega vojaštva in ranjencev. Vojaki so ravno dospeli iz bojne črte ter so bili jako trudni; ranjenci so pa še ječali v prvih bolečinah. Ko se je zvedelo, da prihaja cesar, so vojaki začeli veselo vsklikati in ves trud in vse bolečine so jih minule. Bilo je takih, ki so se komaj vlekli in takih, ki so jih morali nesti, toda vsi so mahali cesarju s čepicami in rokami. Vsak je hotel videti cesarja, ki je šel počasi po ulicah, med zdravimi in ranjenimi. Lice mu je bilo jako resno ter se je zdelo, kakor bi vsakega poedinega vojaka pazno motril. Ko so vojaki nehali vsklikati, jih je pozdravil cesar z besedami:

»Dober dan, vojaki, dober dan, tovariši!«

Pred šolo, v kateri je bila bolnišnica, se je cesar ustavil in motril ranjence, ki so stali zunaj. Opazil je nekega vojaka, ki je komaj stal na nogah, imel obvezano tudi glavo, a na prsih železni križec. Stopil je k njemu in ga vprašal:

»No, sinko, kje si dobil ta križec?«

»Pri Lunevillu, Veličanstvo.«

»Kje si bil pa ranjen?«

»Rane, Veličanstvo, sem dobil tu v bližini.«

»Kako pa si ranjen?«

»Šrapnel mi je šel skozi levo stegno. Ko so me ranjenega pobrali, sem dobil še en spomin od šrapnela v desno bedro.«

»No, to v resnici ni lep spomin,« pravi cesar. — »A kaj pa ti je na glavi?«

»Veličanstvo, to so sledovi krogel iz pušk. Eno sem dobil v teme, drugo pa v lice.«

Cesar se je nasmehnil in potem vprašal vojaka:

»Vsega vkup si dobil dve krogli v glavo. Sedaj se gotovo veseliš, da se boš mogel vrniti domov. Od kod pa si?«

»Iz Norimberke, Veličanstvo. Toda domov se nočem vrniti. Preje moram še Francozom povrniti dolg za te spomine.«

»Dobro, moj sin. Vidim, da je na tvojih prsih še prostora za odlikovanje.« Tedaj je cesar namignil svojemu adjutantu, ki mu je podal črn tok, iz katerega je cesar potegnil majhen križec, ga vojaku pripel na prsi in rekel:

»Topot dobiš križec I. razreda. Lepo se pozdravi, moj dragi, in potem poravnaj svoje račune s Francozi.«

Toda je cesar šel dalje med ranjenimi vojaki.

nega prodiranja zapustiti ugodno pozicijo. Vsak naš posameznik dobro vé, da se bojuje za sveto pravico. Zato pa naši ljudje s toliko stanovitnostjo voljno in potrpežljivo prenašajo vse težave, dobro vedo, da sigurno dosepejo do svojega vzvišenega cilja. Kakor naši slavni pradedje, bomo tudi mi z božjo pomočjo ponesli domov z bojnege polja neomadeževano našo vedno čisto zastavo, ovenčano z zmagovalno palmo. V teh zadnjih bitkah padel je junške smrti za svojega vladarja in domovino, ljubljen od svojih tovarišev, ljubljen od svojih podložnikov, vrlj častnik poročnik v rezervi Josip Hudé, doma iz Mirnepeči na Dolenjskem. Pri prodiranju ga je pri prvem strelu sovražnikova krogla zadela v stegno. Ko ga je njegov sluga prijel, da bi ga dvignil, zadene ga drugi strel naravnost v junške prsi. Ta strel je povzročil skorajšnjo smrt. Visoko v bosenskem gorovju krije tiha gomila plemenito njegovo srce. Tu mirno počiva med drugimi njegovimi padlimi junaki-tovariši in uživa mir, njegova plemenita mučeniška duša pa uživa večno angelsko veselje. Vsem njegovim bivšim sošolcem novomeške gimnazije ga priporočamo v prijazen spomin, gg. duhovnikom-sošolcem pa še posebno v »memento«. Slava njegovemu spominu!

RUSKI GENERAL DIMITRIJEVIČ V NIŠU.

Budimpešta, 5. decembra. »Az Est« poroča iz Metkoviča: Semkaj je dospela vest, da je ruski general Dimitrijevič, eden carjevih pobočnikov, prišel v Niš z obvestili ruskega glavnega stana. V teh obvestilih se trdi, da so Rusi zasedli že večji del Ogrske in so le še 30 kilometrov oddaljeni od Budimpešte. Tudi večina Nemčije je že v ruski posesti in je le še vprašanje nekaj dni, da carjeve čete vkorakajo v Berolin. Rusko armadno vodstvo vspodbuja srbsko armado k nadaljnjemu vstrajanju, ker ji že čez Ogrsko hite na pomoč ruske čete. Ta lažnjiva ruska poročila je srbsko armadno vodstvo takoj objavilo in izdalo na moštvo dnevno povelje, v katerem opominja vojake k vstrajnosti. Dostavilo je še, da se bodo z dohodom ruskih razbremenilnih čet v Srbijo izpolnile stare srbske sanje: Velika Srbija, in da bodo o Božiču že lahko obhajali zmagoslavje. Dalje so ruskim lažem pridejali, da je tri četrtine Bosne že v srbskih rokah in da v osvojenih krajih že uradujejo srbske oblasti.

NOVO PAŠIČEVO MINISTRSTVO.

»Agenzia Stefani« poroča iz Niša: Pašičev kabinet je odstopil. Pašić sestavlja novo vlado.

KAKO JE BIL OSVOJEN BELGRAD?

Iz Zemuna poročajo: Princ Jurij je zapustil v petek Belgrad, a od ponedeljka zvečer do torka jutraj so izstrelili Srbi še okoli 200 topniških krogel na Zemun, ali brez uspeha. Srbska pehota se je pričela počasi umikati ter je ostal tudi most čez Savo brez posadke. V torek opoldne je udrila v Belgrad naša prostovoljna četa, a v sredo je prišla tudi glavna vojska.

PRED PADCEM BELGRADA.

Predno so vkorakali naši v Belgrad, so v neki zemunski tiskarni napravili oklic višjega vojaškega poveljstva Belgrajčanom: »Ne prihajamo kot zatiralci«. Oklic izvaja, da je srbski narod žrtv brezvestne vlade in zločinskih agitatorjev. Prebivalstvo se poziva, naj se mirno obnaša. Življenje in premoženje se vsakomur jamči; kdor bi se upiral, se izroči sodišču.

CAR TOLAŽI KRALJA PETRA.

List »Ahtene« poroča: Novi ruski poslanik v Nišu, knez Trubeckoj, prinese kralju Petru carjevo lastnoročno pismo, kateremu pripisujejo politični krogi veliko važnost. Trdi se, da car osrčuje kralja Petra, naj zaupa Rusiji, ki bo končno Srbiji pomagala.

ŠTIRIURNO PREMIRJE.

Budimpešta, 6. decembra. »Az Est« priobčuje naslednje poročilo svojega poročevalca Franca Molnarja: Ob 1/2. popoldne je na srbski strani nenadoma utihnil ogenj iz pušk. Izza okopa se je dvignil dolg drog z belim robcem na vrhu. Srbski trobentač je trobil brez prestanka. Parlamentarja hočejo poslati. Takoj se stvar sporoči poveljniku in v naslednjem trenutku so tudi na naši strani utihnile puške. Izza srbskih kupov zemlje se prikaže zgornje telo elegantno oblečenega srbskega častnika, poleg njega mož z belo zastavo, za njim trobentač, ki neprenehoma trobi. Blizajo se nam, nihče ne strelja nanje. Ko pridejo blizu, jih sprejme pred našimi okopi poročnik. Srbski častnik pravi po nemško: »Prosimo za štiriurno premirje, ker bi radi pokopali svoje mrtve!« — Kratek pogovor po telefonu, stvar je rešena. Naš poročnik je korekten, a ne pri-

jazen. Ko se je dogovor sklenil, pravi po vojaško: »Ure uravnati!« Oba dvigneta z brzo kretljivo levi roki, na katerih nosita zapestnito z uro. Uri se na minuto natančno uravnata. Potem salutirata in se vrneta vsak k svojim četam. Tudi mi smo imeli mrtve in sedaj je prišla vrsta nanje, da jih pokopljemo. Ostali položje puške poleg sebe, zavijejo se v svoje plašče in pospe razen straž.

NOV VOJNI NAČRT ČRNOGORCEV.

»Giornale d'Italia« poroča: Francosko-črnogorski generalni štab namerava sunek v Dalmacijo, osobito v Dubrovnik. Črnogorci upajo tako z ravnine vzeti Kotor, ker ga z Lovčena, ki je s snegom pokrit, ne morejo več obstreljevati.

ČRNOGORSKA LADJA RAZSTRELJENA.

Iz Bara 4. decembra: V nedeljo so čuli v mestu strašen pok, ki je povzročil veliko strahu. Pozneje se je izvedelo, da je neka črnogorska ladja zavozila na mino in da se je razletela. Štiri osebe so mrtve.

O NAŠIH UJETNIKIH V SRBIJI.

Na Srbskem so ujeti vojniki naših polkov nastanjeni v mestih: Nišu, Skoplju, Bitolju, Valjevu, Kragujevcu, Mitrovici (Kosovo), Petrinji, Čuprinji, Urasovcu, V. Plavnje in Kruševcu. Kakor poročajo poročila, je zdravstveno stanje ujetih vojakov splošno dobro. Ponajveč so zaposleni pri raznem delu po svojem prejšnjem poklicu, zaposleni so nadalje pri stavbah in po tavnih. Dnevna mezda za delo znaša 1 dinar. Kakor poroča avstrijski častnik-ujetik iz Niša, naznanja srbska vlada dunajski vladi imenik naših ujetnikov.

SRBIJA ZA SPRAVO Z AVSTRO-OGRSKO?

Dunaj. »Rundschau« priobčuje iz Sofije: Nacionalistična »Kambana« objavlja pod naslovom: »Skrbi povzročajoča bodočnost članek.« ki izraža bojazn, da se morebiti Srbija sporazume z Avstro-Ogrsko le zato, da ne bo potrebnost odstopiti Bolgariji Macedonije. Srbi, izvaja članek, bodo prisiljeni, da se ali spravijo z Bolgarijo in da ji odstopijo Macedonijo ali del Macedonije ali pa morajo voditi vojsko do konca, da bo Srbija uničena in razdeljena. Lahko pa, kar je najverjetnejše, nehajo z vojsko in se prično pogajati z Avstro-Ogrsko. Srbija bi se v tem slučaju vrnila k politiki kralja Milana in bi izgnala sedanjo dinastijo. Zakaj, izvaja »Kambana«, bi Avstrija ne sprejela takega predloga, mesto da podi Srbe proti Skoplju in še bolj proti jugu? Za tak sporazum z Avstro-Ogrsko v Srbiji močno delujejo.

Zveza med Srbijo in Macedonijo pretrgana.

Budimpešta, 5. decembra. Poročevallec »Pesti Hirlapa« brzojavlja iz Carigrada z dne 3. decembra: »Turani« je zvedel iz Sofije, da je macedonsko bolgarsko prebivalstvo poklalo dva bataljona srbskih vojakov in pri Gradiču razstrelilo železniški most, tako da je zveza med Srbijo in Macedonijo pretrgana.

Italijanski državni zbor.

Laški državni zbor. — Salandra zopet govori.

Rim, 6. decembra.

Nadaljuje se debata o vladni izjavi. Najprej govori Salandra. V začetku govora obžaluje nekateri izrazi in besede, ki so jih rabili nekateri poslanci, govorec o sedanjem velikanskem konfliktu in o državah, ki ga vodijo. Italija pripoznava zasluge in dobre strani vseh omikanih narodov, ker so vsi narodi pomagali k napredku kulture. Ampak laški parlament preveča danes samo eno čustvo: Ljubezno do Italije. Mi poznamo samo en klic: Zivio (Vivat) Italija! (Poslanci vstanejo in zarijo: Zivio Italija!)

Predsednik nato nadaljuje: Nekateri so rekli, da je bila moja izjava sihilinska (nejasna). Meni se pa zdi, da je bila zelo jasna in da je na naši strani večina ljudstva, katerega mi zastopamo in ne vi (namreč poslanci stranke na skrajni levi). Kar sem rekel, je ves svet razumel in mi ni treba ničesar dostaviti. Več, kakor sem izjavil, ne smem, ker tirjajo to državne koristi. Glede vojaških priprav izjavljam, da sta mornarica in armada pripravljene za vsak slučaj. Prevzeli smo težko odgovornost za blagor države. Kadar vam bomo predložili dokumente, boste lahko presodili našo odgovornost, danes je pa ne morete. Zbornica naj pove, če vladi zaupa. Druga predmeta ni v tej debati. Izjavljam, da sprejemam dnevni red poslanca Bettolija, ker pušča vladi popolno prostost delovanja. Brez te prostosti ne moremo voditi vlade te države. Zato prosim, naj zbornica ta dnevni red sprejme.

Potem, ko je govorilo več govornikov, se je oglašil k besedi bivši mini-

ster za zunanje zadeve Giolitti. Povedal je, da je Italija že leta 1913 naglasila obrambni pomen svojih zvez. Govornik in pokojni minister Di San Giuliano sta spoznala, da za Italijo ni dan casus foederis; tudi to ni skalilo dobrih odnosov med zveznimi državami. Če je Italija svojo nevtralnost priglasila, je lojalno postopala. Govornik odobrava vladno izjavo in oboroženo nevtralnost.

Zbornica je nato sprejela od vlade sprejeti dnevni red in s tem izrekla vladi zaupnico.

ITALIJANSKA ZBORNICA IZJAVILA VLADI ZAUPANJE.

Rim, 5. decembra. (K. u.) Dnevni red poslanca Bettolo, ki ga je vlada odobrila in je bil sprejet v zbornici, ima naslednje besedilo: Priznavajoč, da se je nevtralnost Italije proglašila s polnim pravom in po korenitem preudarku, goji zbornica zaupanje, da bo vlada, zavedajoča se svoje težke odgovornosti, na najprimernejši način in z najprimernejšimi sredstvi vedela postopati v soglasju z najvišjimi narodnimi koristmi.

Izgube angleške mornarice.

London, 6. decembra. (Kor. urad.) Novi izkaz izgub ladij, katerega je izdala angleška admiraliteta, vsebuje različne nove ladje, med njimi bojno ladjo »Canada« (Križarica »Canada« je bila dolga 71 metrov, široka 7-6 m, obsegala je 780 ton in imela 1800 konjskih moči. Posadka je štela 60 mož. Namenjena je bila za Atlantski ocean.)

Frankobrod, 6. decembra. (Kor. urad.) »Frankfurter Zeitung« poroča iz Londona: Angleški listi pišejo, da je parnik »Earl of Aberdeen« v reki Humber zadel ob neki angleški podmorski čoln in ga pri tem lahko poškodoval. Parnik je izgubljen. Kapitan Dove pride pred vojno sodišče.

ANGLESKE IZGUBE NA MORJU.

London, 4. decembra. (Kor. urad.) Admiraliteta je objavila nov seznam izgub. Angleška mornarica je izgubila, odkar traja vojska 308 častnikov in 7035 mož; med njimi mrtvih 220 častnikov in 4107 mož.

Priprave Rumunije.

Rumunski list »Victorul« poroča, da mora rumunski parlament rešiti sledeče zakonske načrte: Postavo o moratoriju nasproti inozemstvu, ki bo veljala tudi za stanarino pod 1000 lejev. Določijo se najvišje cene živilom; izdali se bodo bankovci po 5 lejev. Preskrbe se tudi tisti, ki so pozvani v vojaško službo.

RUSIJA IN RUMUNIJA.

Iz Petrograda poročajo: »Rusko Slovo« poroča iz diplomatskih krogov: Rusija je predlagala v Bukareštu, da prepusti Rumuniji tisti del Bukovine, ki so ga zasedli Rusi. Odgovorila naj bi Rumunija do 5. decembra.

Vojaške zadeve.

+ Odlikovanja in imenovanja. Red železne krone II. reda je bil podeljen generalnemu majorju Ivanu grofu Salis-Seewis, poveljniku 71. pehotne brigade, sestavljene pretežno iz hrvatskih vojakov (Ličanov) — v priznanje izredno hrabrega in uspešnega vodstva svojih čet. Kolikor nam je znano, je bila 71. pehotna brigadi prva, ki je začela zmagonosno ofenzivo ter vrgla Srbe iz sila močno utrjenih postojank pri Ravnjah v Mačvi. Na ta način je odprla tudi drugim našim četam pot do ofenzive. Grof Salis je bil pred vojsko vojaški zapovednik na Reki, kjer so ga njegovi vojniki Ličani, kakor tudi vse hrvatske prebivalstvo vsled njegovega hrvatskega pokolenja (mati mu je bila rojena baronica Vranicani) ter njegove dobrohotnosti zelo ljubili in spoštovali. Generalni major grof Salis je služboval tudi svojčas kot častnik generalnega štaba v Ljubljani ter je pozneje kot vojaški atašé zastopal Avstrijo v Skoplju pri osnovi orožništva za Macedonijo. Znanje jezika, poznanje ljudstva in razmer na Balkanu, ki si ga je takrat pridobil, mu je v sedanjih bojih, kakor se vidi, zelo prav prišlo. — Vojaški zaslužni križec z vojno dekoracijo za svoje izvrstno službovanje pred sovražnikom je dobil stotnik generalnega štaba Rudolf pl. Lukanc. — Najvišje priznanje za hrabro obnašanje pred sovražnikom pa so si priborili med drugimi tudi: stotnika Božidar Waldherr in Gustav Janša, oba od generalnega štaba, ter poročnik Branko vitez Pogačnik, sin našega poslanca Josipa vit. Pogačnika, ki je sam v vojni. — Zlati zaslužni križec s krono na traku kolaine za hrabrost, za hrabro in požrtvovalno obnašanje pred sovražnikom si je pa priboril polkovni zdravnik Ivan Žitnik, 8. gor. topničskega polka. — Za hrabro obnašanje pred sovražnikom je izreklo vrhovno armadno poveljništvo pohvalno

priznanje poročniku Francu pl. Tomšcu, 2. težke havbične divizije. — Poročniki v rezervi so postali med drugimi tudi sledeči praporščaki 22. pehotnega polka: Svetina Lovrenc, Devetak France, Ružič Marko, Vidic Ivan, Skaza Franc, Dežela Avgust, Mulitsch Dragotin, Oblak Valentin, Prade Reinhold, dr. Hubat Josip, Kagnuš Adolf, Pollak Miroslav, Crobath Miroslav, Cajnko Vincencij, Supančič Leopold, Matkovič Ulrik, Pipan Ivan, dr. Munda Gustav, Pehani Ignacij, Sodnik Josip in Omahen Albin. — Pri 79. pešpolku: Medved Ivan, Lapajne Srečko, Urbančič Josip, Gržina Ladislav in Stojanovič Štefan. — Pri 97. pehotnem polku: Pongratz Albert, Geyer Heribert, Doužan Edvard, Kugler France, Dietrich France, Paulin Marij, Andre Miroslav, Hofman Leo, Müller Rudolf, Lampel Fric, Pawlik Gustav, Fehrenbach Oswald, Piesen Hugo, Kudelašek Ciril, Sablich Edvard, Abram Anton, Petrič France in Haas Edmund. — Stanko Majcen pri 27. pešpolku, Knafelj Leon pri 2. in Smalc Matevž pri 4. bh. pešpolku, Ranzinger Vincencij pri huz. polku št. 1 in Pavlič Dragotin pri 15. polj. topniškem polku. — Nadzdravnika v evidenci dr. Dragotin Podpečnik in dr. Gabrijel Hočevar sta postala polkovna zdravnika v evidenci. — Umirovljen je s čakalnino za šest mesecev podpolkovnik (Ljubljčan) Rihard Wal-land 27. pešpolka.

Boji na zahodu.

Berlin, 5. decembra. (Uradno.) Na Flanderskem in južno od Metzja smo odbili francoske napade. Pri La Basse, v argonskem gozdu in južnozahodno od Altkircha so naše čete napredovale.

× × ×

Berolin, 6. decembra. (Uradno.) Danes ponoči smo po načrtu zapustili kraj Vernelles (južnovzhodno od Bethune), ker bi nadaljnje vstrajanje v tem kraju pod neprestanim francoskim artiljerijskim ognjem zahtevalo preveč nepotrebnih žrtv. Kar je v kraju še ostalo starih, smo jih prej v zrak razstrelili. Naše čete so zasedle pozidana stališča vzhodno od tega kraja. Sovražnik nam dosedaj ni mogel slediti. Zahodno in južnozahodno od Altkircha so ponovili Francozi z znatnimi močmi svoje napade, a brez uspeha. Imeli so velike izgube. Na ostalem zahodu ni nobenih dogodkov.

× × ×

Boj na Flanderskem končan?

London. »Times« piše v uvodnem članku: Ne verujemo nizozemskim poročilom o novem poizkusu, da se prodre črta zaveznikov v Yperu ali kje druge na Flanderskem. Naš vojaški sotrudnik presoja najbrže položaj boljše; trdi, da sta zdaj obe stranki dovolj močni in da se strelski jarki tako razviti, da bi se tako Nemci kakor zavezniki težko odločili, da bi pričeli resno napadati. Z drugimi besedami: Bitka na Flanderskem je končana. Zdaj vemo, da je bila bitka na Flanderskem največja bitka, kar jih pozna zgodovina. Če pomislimo, da niso bili pripravljeni zavezniki za vojsko, moramo biti res zadovoljni z uspehi, ki smo jih dosedaj dosegli. Rusija bide zdaj na Poljskem bitko, od katere je za zaveznike odvisno vse drugo.

Boji pri Elverdengenu Randcapelle in pri Pervyse.

Milanska »Stampa« poroča iz Pariza: Nemci so vzhodno in južno od La Bassé porabili obširne premogokope, da so ojačili svoje postojanke in zavarovali svoje topove. Mesto Lille je od ostalega sveta popolnoma odrezano. Živahen boj se bide pri Elverdengenu, severovzhodno od Yperna na. Po odmoru so obstreljavali Nemci Randcapelle in Pervyse. Patulje zaveznikov so zadele na Nemce blizu Westende. Iz Amsterdama se poroča: V sredo, ko se je zaznaval dan, so skušale znatne nemške čete prekoračiti Ysero na splavih, ki so jih vlekli motorni čolni. Nemci streljajo iz lahkih topov, ki zadevajo že na razdaljo štiri in pol milje.

V mestu Calais.

List »Berlingske Tidende« poroča iz Calais: Beguncem, ki so se pred tedni vozili skozi Calais, sledi zdaj cela reka ranjencev iz strašnih bojev na Flanderskem. Mora jih biti veliko tisoč. Posadka je zdaj desetkrat močnejša, kakor v miru. Stare utrdbe so izvrstno popravljene. Calais je zdaj močna trdnjava, zlasti zato, ker se ozemlje lahko poplavi.

V flanderski bitki padlo 100.000 zaveznikov.

»Carriere della Sera« poroča iz Londona: V obširnem popisu naziva polkovnik Repington bitko na Flanderskem glede na izgube največjo bitko zgodovine. Veliki napad se je mogel odbiti le z izgubo 100.000 mož.

Neresnične vesti o nemškem umikanju. Berlin, 7. decembra. (Uradno.) Wolffov urad poroča: V inozemstvu razširjene vesti o umikanju nemških čet ob kanalu Yser so neresnične.

Flandrija preplavljena.

Milan, 5. decembra. »Corriere della Sera« računa, da obsega Flandersko ozemlje, ki je poplavljeno od Nieuporta do Bixchoota proti Ypresu, nad petdeset štirjaskih kilometrov.

Obstreljevanje mesta Arras.

Iz Pariza. Arras je zopet predmet nemške ofenzive. Okolu mesta so zbrane znatne vojne sile. Mesto so zopet obstreljevali. Zelo so trpeli novi mestni deli, ki so popolnoma uničeni. Francoska poročila trde, da zavezniki napredujejo in da so zasedli več vasi. V zadnjih bojih so streljali Nemci iz topov, ki so jih zaplenili Francozom v Maubeuge.

V Argonih.

Francosko poslanstvo v Haagu obvešča, da so izpostavljeni Francozi v Argonskem gozdu precej silnim napadom. Nemci so namreč Francoze, ki so vdrlji iz gozda Gruri, pregnali tako, da so z dinamitom pognali zemljo in Francoze ž njo v zrak.

Nova nevarnost zaveznikom.

Berlinski list »Post« poroča iz Londona: Nemški armadi se čisto nič ne mudi, da bi napadla Calais. Povodenj na severnem Flanderskem ponehava; voda pada. Zdi se, da se je posrečilo nemškimi pionirjem v največji tihoti, da so namreč deloma obnovili prodrte nasipe. Z največjim začudenjem so namreč angleške najsprejnejše čete zapazile, da močvirje, ki jih loči od Nemcev, postaja vedno manjše in da ga je že tu in tam mogoče prekoračiti, ne da se zmočiš. Angleškim strokovnjakom je nova grozeča jim nevarnost znana. Če se vzdrži mrz, ki tam zdaj traja, lahko čez nekaj dni veliki deli pehote brez velike težave prekoračijo poplavljeno ozemlje. Angleško časopisje odkrito priznava, da bi bilo stanje zaveznikov brez močvirja zelo nevarno.

Izgube Francozov.

Poročevalec italijanskega lista »Corriere della Sera« na severno francoskem bojišču sodi, da je izgubila francoska armada doslej najmanj 50 odstotkov mrtvih, ranjenecv, pogrešancev in ujetnikov. To pa velja le za linijske čete in za mlajše rezerve. Kjer so se morale vojskovati teritorialne čete same, so izgubile skoraj vse ljudi.

Angleži strašijo nevtralne države.

London, 6. decembra. (Kor. urad.) Admiralteta poroča, da je bil opremljen v Trontheimu internirani nemški parnik »Berlin« za polagnje min. Ker ni imel na krovu nobenih min več, so bile najbrže raztresene po visokem morju. Ladje se svare pred resnimi nevarnostmi. Globoko vodovje se je dozda smatralo za varno, zdaj se mora tudi tam voziti z veliko previdnostjo. Wolffov urad pristavlja: Namen te najnovjše izmišljotine angleškega poročanja je dovolj prozoren; Anglija sumiči namreč način nemškega vojskovanja na morju in hoče se bolj preplašiti nevtralne države.

Francoski vojni kredit.

Bordeaux, 7. decembra. (Kor. urad.) Uradni list objavlja dekret, ki pooblašča finančnega ministra, da zviša znesek državnih zakladnic na 1400 milijonov.

Nemška uprava na severnem Francoskem.

Berlin, 6. decembra. V vseh osvojenih francoskih okrajih je od 1. decembra naprej vpeljana nemška civilna uprava.

Proti splošni vojaški dolžnosti na Angleškem.

London, 6. decembra. Delavska stranka je za danes sklicala velike shode proti nameravani vpeljavi splošne brambne dolžnosti.

Anglija v oblegovalnem stanju.

»Dresdener Neueste Nachrichten« poroča: Admiralteta in vodstvo armade smeta brez vsake omejitve ukreniti, kar se jima zdj potrebno za narodno varnost. Vse pravice zasebne lasti izgube svojo nedotakljivost. Odredi se lahko izpraznitev vsakega kraja; zaplenijo se lahko vozila in živila. — Če se to poročilo potrdi, dožive Angleži stanje, kakršnega še ne pozna angleška povestnica. Izguba nedotakljivosti zasebne lasti je najstrožja oblika oblegovalnega stanja.

ANGLEŠKI KRALJ ZOPET V LONDONU.

London, 7. decembra. (Kor. ur.) Kralj Jurij se je včeraj vrnil v palačo Bukingham.

Kako je bil Dewet ujet.

General Dewet ujet v nekem johannesburškem fortu.

Johannesburg, 4. decembra. (Kor. ur.) (Reuterjevo poročilo). General Dewet in še enajst drugih voditeljev je došlo v Johannesburg. Internirani so v nekem fortu.

Johannesburg, 6. decembra. (Kor. ur.) O ujetju generala Deweta se od angleške strani še poroča: Dewet je bil presenečen. Ko je zagledal vladne čete, je skušal na konju pobegniti. Bil pa je obkoljen. Značilna za zasledovalno taktiko polkovnika Brista je bila uporaba avtomobilskega oddelka. Brist je hotel prisiliti Deweta k predaji, ne da bi žrtvoval ljudi. Avtomobili so se približali Burom na 200 m. Buri so razobesili belo zastavo, nekateri so vrgli orožje proč, drugi so padli vsled utrujenosti s sedla. Dewet sam je dvignil roke. Polkovnik Jordaan, ki ga je ujel, ga je sam peljal v fort.

Turčija v vojski.

RUSI IZPRAZNUJEJO KRIM.

»Reč« sodi, da izkrcanje Turkov na Krimu ni izključeno. Po ruskih listih sodeč, mora civilno prebivalstvo Krim zapustiti.

TURKI PORAZILI ANGLEŽE PRI TIGRISU.

Carigrad, 5. decembra. (Kor. urad.) »Agence Ottomane« objavlja sledeči komunikativni turškega glavnega stana: Angleške čete so poizkušale včeraj napasti turško postojanko med Tigrisom in Suvai prekopom. V boju, ki se je razvil, so bili Angleži, ki so veliko ljudi izgubili, poraženi. Turki so zaplenili eno strojno puško in veliko municije.

TURKI ZASEDLI KEDO.

Carigrad, 6. decembra. (Kor. urad.) »Agence Ottomane« objavlja sledeči komunikativni glavnega stana: Zasedli smo Kedro, precej znamenit kraj, ki leži 20 kilometrov vzhodno od Batuma. Naše čete so podvzele drzno poizvedovanje in so porušile električne naprave pri Batumu, kjer so tudi nekaj Rusov ujele. Oddelke 300 iz Batuma odposlanih Rusov z nalogo, da poruši nek most, ki so ga zasedle naše čete, je bil iznenada napaden in popolnoma uničen.

MARŠAL GOLTZ ODPOTOVAL V CARIGRAD.

Berolin, 6. decembra. (Kor. urad.) »Lokalanzeiger« poroča: Baron Goltz je sinoči odpotoval v Carigrad.

TUNISKI MOHAMEDANCI PROTI FRANCIJI.

Budimpešta, 5. decembra. »Pesti Hirap« poroča iz Carigrada z dne 3. decembra: Odkar se je zvedelo, da je kalif proglasil sveto vojsko, se je v mestu Tunisu in celj tuniški naselbini med mohamedanskimi krogi začelo velikopotezno gibanje proti Franciji. Verjetno je, da se Tunezani pridružijo Alžircem in Marokancem.

POPLAVA PRI PORT SAIDU.

London, 7. decembra. (Kor. urad.) Reuterjev urad poroča iz Kaira: Vojaške oblasti so poplavile puščavo vzhodno od Port-Kaida, da tako izolirajo mesto.

Abesinija in vojna.

Iz Rima se poroča, da so Angleži pozvali Abesinskega neguša, naj jim pomaga v vojski proti Turkom v Egiptu. Neguš je pa zdaj odposlal v Evropo posebno odposlaništvo, da se pouči o vojnem stanju v Evropi.

Rim, 6. decembra. Tukajšnji listi poročajo, da je arabski list »Msir« objavil vest, da je abesinski neguš angloegiptovski vladi ponudil 200.000 mož. Te vesti italijanski listi ne smatrajo za verjetno, tukaj izhajajoči list »Vittorulo« pa piše ob tej priliki: Zavezniki ne prestopajo moledujejo za pomoč po celem svetu. 180 milijonov Rusov, 40 milijonov Francozov, 45 milijonov Angležev, ravno toliko Japoncev, 5 milijonov Belgijcev ter Srbi in Črnogorci ne morejo zmagati 60 milijonov Nemcev in 50 milijonov Avstrijcev in Ogrov. 320 milijonov proti 110 milijonom! To je razmerje med nasprotniki.

Anglija se pripravlja na napad na Dardanele.

Dunaj, 5. decembra. Anglija namerava forsirati napad na Dardanele. Pred vodom v Dardanele je 40 angleških in francoskih bojnih ladij pripravljenih za napad.

Japonci v Rigi.

Listi iz Rige poročajo, da so došli v Rigo, glavno mesto province Livland, veliki transporti japonskih vojakov.

Portugalska vlada namerava odstopiti.

London, 5. decembra. »Daily Mail« poroča iz Lizbone: Ob otvoritvi parlamenta in glede na vladno zunanje stališče ni noben poslanec ničesar vprašal. Več poslancev je pa izjavilo, da bodo vprašali v petek. Govori se, da bo vlada prisiljena odstopiti.

Vslaja Burov.

Pretorija, 7. decembra. (Kor. urad.) Reuterjev urad poroča: General Botha brzojavlja o koncentriranih operacijah, ki imajo namen, ostale burske oddelke obkoliti in ujeti. Čeprav te operacije ovira megla, je bilo že ujetih 550 Burov, ne da bi imele vladne čete kaj izgub; nadaljnih 200 Burov se je udalo.

V TOTSKRAALU UJELI ANGLEŽI EN BURSKE ODDELEK.

London, 6. decembra. (Kor. ur.) Reuter poroča iz Pretorije 3. t. m.: V Totskraalu, ki leži 60 milj severovzhodno od Premierskega rudnika, so Angleži ujeli en burski oddelek, kateremu sta poveljevala Jac Piannar in Lapis Fourie.

Rako je v Egiptu.

POLOŽAJ V EGIPTU SKRAJNO NEVAREN.

Rim, 6. decembra. Parnik »Syracusa«, ki je vozil 80 iz Aleksandrije izgnanih italijanskih in turških podanikov, je danes dospel v Neapelj. Begunci pripovedujejo, da so že vsi Evropejci zapustili Aleksandrijo. Dokler so bili tam, jim je bilo najstrožje prepovedano, hoditi v arabski del mesta, ker se je tje kaj nateplo vse polno Beduincev, ki so radi bede začeli ropati. Nevarnost v Egiptu je mnogo večja, nego priznajo Angleži. Angleži v vsi naglici grade utrdbe in okope ob Sueškem prekopu. Podminirali so vse vodnjake do sirske meje, ki jih bodo v slučaju, da se približajo Turki, razstrelili in tako Turkom odtegnili vodo. 28. novembra, ko so izgnanci zapustili Aleksandrijo, so demonstranti ubili angleškega policijskega prefekta v Aleksandriji.

Boji med Bolgari in Grki.

Atene, 5. decembra. (Kor. urad.) »Agence d'Athènes« poroča: Bolgarski vojski so napadli včeraj brez povoda obmejno stražo II. petega grškega armadnega zbora. Bili so odbiti. En grški vojak je bil ranjen.

Sofija, 5. decembra. Agence telegraphique bulgare poroča: Poveljnik v Newrokopu brzojavlja, da so včeraj zjutraj grški obmejni vojski nenadoma otvorili ogenj na bolgarsko stražo pri St. Konstantinu in pri Stergatschu. Ogenj iz pušk je trajal približno deset ur. Vlada je naročila bolgarskemu poslaniku v Atenah, da naj takoj ukrene potrebne korake pri grškem kabinetu, da protestira proti temu absolutno neupravičenemu napadu.

Grška mobilizira.

»Berliner Tageblatt« poroča iz Carigrada: Grška zelo živahno mobilizira. V Janini so zbrali nad 30.000 mož. Sredi decembra so napovedane vaje grške mornarice, češ, da hočejo preizkusiti sodelovanje v Ameriki kupljene križarke »Idaho« z ostalimi ladjami.

Razna poročila.

GRKI SO ENERGIČNI.

Atene. Agence d'Athènes poroča: Turški poslanik Ghalil Bej je dne 4. decembra napravil obisk grškemu ministrskemu predsedniku Venizelos. Obravnavala sta preganjanje Grkov v Turčiji in nameravano hišno preiskavo v grškem poslanstvu v Carigradu, češ da ima ta brezlične brzojavne aparate. Venizelos je turškemu poslaniku v odločnih besedah povedal, da utegne tako obnašanje turških oblasti napraviti med Turčijo in Grško hudo kri.

LIEBKNECHT BO SOJEN.

Vodstvo nemške socialne demokracije je uvedlo proti sodruhu Liebknechtu strankarsko postopanje zaradi njegovega glasanja v nemškem drž. zboru dne 2. dec.

OGENJ V DUNAJSKI TOVARNI.

Dunaj, 5. decembra. (K. u.) V nekem poslopju kovinskih in municijskih tovarn G. Roth na Dunaju je po neprevidnosti nekega uslužbenca nastal ogenj, ki ga je požarna bramba tekom tri četrt ure udušila. Neko prizemno poslopje je popolnoma zgorelo.

POŽARI V WARNDORFSKIH TOVARNAH.

Warnsdorf, 6. decembra. Na čuden način se množe požari v tukašnjih tovarnah. Včeraj zvečer je izbruhnil ogenj v Schnitzerjevi predilnici, ki je ena največjih v Avstriji. Ogenj se je močno razširil in še vedno gori. Zgorel je velik del tovarniških prostorov. Škoda je znatna. Kako je ogenj nastal, ni znano. To je v kratkem času že četrti tovarniški požar v Warnsdorfu.

Naročajte „Slovenca“!

Dnevne novice.

+ Včerašnja proslava v Zagrebu. Zagrebški župan Holjac je izdal oklic na prebivalstvo, naj se povodom padca Belgrada v nedeljo 6. t. m. v največjem številu udeleži slavnostne sv. maše v prvostolnici cerkvi in naj izobesi zastave do 8. t. m. Danes v ponedeljek imajo vse šole v Zagrebu praznik.

+ Razglas c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 7. decembra 1914, št. 34.721, o določitvi najvišjih cen za veliko trgovino z žitom in moko. Izvršujoč ministrsko naredbo z dne 28. novembra 1914, drž. zak. št. 325, se določajo na Kranjskem za veliko trgovino nastopne najvišje cene: A. Za žito: Za 1 meterski stot pšenice s 76 kg hektoliterske teže K 41-50; za 1 meterski stot rži s 70 kg hektoliterske teže K 33-50; za 1 meterski stot ječmena K 30-80; za 1 meterski stot koruze, izvemši činkvantin in belo koruzo, naravno suhe ali umetno posušene K 25-50. — Ako je teža hektolitrske večja ali manjša kot 76 kg, se zviša, oziroma zniža spredaj določena najvišja cena pri vsakem celem kilogramu hektolitrske teže za 20 vinarjev. — Pri rži, ako je hektoliter težji ali lažji nego 70 kg, se zviša, oziroma zniža najvišja cena pri vsakem celem kilogramu za 15 vinarjev od meterskega stota. To zvišanje in znižanje pa ne nastopi preko 3 kg večje, oziroma manjše teže. — B. Za moko. Pšenični zdrob in fina pšenična moka za peko K 69-50 od meterskega stota; pšenična moka za kuho K 65-85 od meterskega stota; pšenična moka za kruh K 48-70 od meterskega stota; pšenična enotna moka K 50-65 od meterskega stota; ržena moka K 45-35 od meterskega stota; ječmenova moka K 48-60 od meterskega stota; koruzna moka K 37— od meterskega stota. Te cene se razumejo za kraj pogodbene dobave brez vreče proti plačilu v gotovini (netto per kasa). Najvišje cene za v zmislu §§ 3.—5. ministrske naredbe z dne 28. novembra 1914, drž. zak. št. 324, iz spredaj navedenih vrst moke napravljene mešane moke se izračunajo po odstotnem razmerju posameznih vrst moke, ki so se porabile za zmes. — Te najvišje cene veljajo od 10. decembra 1914 naprej. — C. kr. deželni predsednik: baron Schwarz s. r.

+ Stanje vojnega posojila. Avstrijskega vojnega posojila se je doslej podpisalo za 1800 milijonov kron.

+ Izstopi iz hrvatsko-srbske koaliciije. Hrvatski listi javljajo 28. m. m.: V današnji seji kluba hrvatskih delegatov v skupnem saboru je bilo sklenjeno, da se poslanec dr. Hinko Hinković nima smatrati več članom kluba. Dr. Srgjan pl. Budisavljević je priobčil brzojavno svoj izstop iz kluba, ker je osumljen kaznjivega čina, dokler se njegova afera ne razjasni. Svetožar Pribečević je javil, da izstopa iz kluba radi slučajnih sedanjih razmer, ki so nastale brez njegove krivde, dasi popolnoma odobrava delovanje kluba. Vsa ta priobčenja je klub vzel na znanje. Madjarski list »Az Est« pa javlja še, da omenjeni poslanci odlože tudi svoje pomenjske mandate.

Ij Vincencijeva družba ima jutri na svoj društveni praznik redni sestanek v Marijanišču. Ob tri četrt na 6. litanje v marijaniški kapeli, potem zborovanje v dvorani.

+ Župnik Muršič. »Grazer Volksbl.« poroča: Radi razžaljenja veličanstva obtoženi župnik Muršič je izpuščen na svobodo. Iz zgora je zdaj izpuščen tudi zadnji katoliški duhovnik lavantinske škofije.

— Kardinal Angelo di Pietro je umrl.

— Avstro-ogrsko poštno in brzojavno upravo so dne 3. t. m. zjutraj uvedli v Belgrado.

— Štjerska izročila 60.000 zavojev četam III. armadnega zbora. Iz vojnega časnarskega stana poroča c. kr. korespondenčni urad sledeče: Voditelj vojnega preskrbovalnega urada na Štjerskem, vitez pl. Pantz, je poročal armadnemu višjemu poveljniku nadvojvodi Frideriku o prireditvi vojaškega dneva na celem Štjerskem in ga prosil, da sprejme en normalni zavoj za Božič, kakršnih odposljejo 60.000 četam III. armadnega zbora. Poslanec Pantzu in vsem udeležencem se je za to domoljubno dejanje izjavila zahvala z obvestilom, da Njegova c. in kr. visokost božično darilo z veseljem sprejme.

— Umrl je v Pragi češki pisatelj in knjigotrožec Josip M. Hovorka, star 66. let, znan posebno udeležencem slovanskih časnarskih kongresov.

— Iz Ribnega pri Bledu se poroča: Svetovna vojska je tudi našo župnijo hudo zadela. Okrog 80 mož in mladeničev je v vojski. Nekaj je že ranjenih oziroma obolenih, izmed katerih so se ozdravljili že zopet vrnili v boj. Definitivne poročila o kakem mrtvem še ni do sedaj. Da so pri nas krepki mladeniči, sledi iz tega, da imata Janez Mulej in vdova Katarina Dežman iz Bodeč vsak po štiri sinove-vojake, ki so točasno na bojnem polju. Na Koritnem pa razsaja tifus. Jakob Janša, 18-letni

mladenič, je že umrl. Druge so internirali v okrajno bolnišnico za blejski kot.

— **Preskrba oslepelih vojaških oseb** v c. kr. vzgojevalnem zavodu za slepce, Dunaj II. Wittelbachstrasse Nr. 5. V ta zavod, ki ima vže izkazati presenetljive uspehe, sprejmejo se tudi one oslepele vojaške osebe, ki niso pristojne na Nižjeavstrijskem, zgolj le proti povračilu oskrbnih stroškov, kjer dobe brezplačno potrebno zdravniško oskrbo in poduk v delavnica in se tako pripravljajo za razna rokodelstva.

— **«Narodny Listi»** ustavljeni. Iz Prage poročajo: «Narodny Listi» so oblastveno ustavljeni.

— **Bela žena.** V Mariboru je umrl krojaški mojster Peter Mejač, 75 let star. Rajni je bil rodom iz Kranjskega. — Umrl je Ferdinand Hartinger, vpokojeni železniški uradnik, oče mariborskega trgovca Ferdinanda Hartingerja.

— **Nabori ali prebiranje črnovojnikov v Mariboru** se vrši v Narodnem Domu. Nabori so se pričeli dne 23. novembra in se končajo 18. decembra. Tudi iz slovenjebistriškega ter šentlariškega okraja morajo črnovojniki v Maribor na nabor.

— **Poslanec Pišek** zopet župan. Dne 26. novembra je novoizvoljeni občinski odbor občine Hotinja—Orehovavas pri Mariboru volil župana. Skoro enoglasno je bil zopet izvoljen dosedanjí dolgoletni župan drž. in dež. poslanec Pišek. Tudi v občinsko starestinstvo so bili izvoljeni sami vrli našinci: Primec, Faleš in Žigart.

— **Mariborčan odlikovan z nemškim železnim križem.** Zrakoplovni nadporočnik Maks Macher, sin mariborskega steklarja g. Maherja v Poštni ulici se je v službi Hindenburgove armade tako odlikoval, da je bil od nemškega cesarja odlikovan z železnim križem.

— **Mariborska plinarna** pride s 1. januarjem 1. 1915. v last mariborske mestne oabčine. Mesto se je več let pravdalo z akcijsko družbo. Najvišje sodišče je dne 4. decembra razsodilo, da je pravica na strani mestne občine.

— **Mraz in pomanjkanje kuriva v Lvovu.** «Nowiny Wiedenskie» poročajo, da je v Lvovu hud mraz in da primanjkuje kuriva in živil. Trgovci iz Rusije odvažajo iz Lvova veliko umetnin, ki jih dobe pol zastonj vsled sedanjega bednega položaja prej premožnih rodbin, ki morajo iskati kosilo v takozvanih »pocenih kuhinjah«, kjer stane 20 vin.

— **4 dunajski legionski bataljon** se snuje na Dunaju. Prostovoljce uri poročnik Tokarski. V poljskih legijah služi 35 Poljakinj z Rusko Poljskega.

— **Odlikovanje vojaka.** S srebrno hrabrostno svetinjo je bil odlikovan podčastnik 97. pešpolka Janez Lukan.

— **Poročnik v rezervi** je postal praporščak 2. bosanske - hercegovskega polka Stanko Mašič.

— **Padel** je na južnem bojišču vrhniški sodnik gospod Krč. Na južnem bojišču je padel odvetniški kandidat pri odvetniku dr. Počku v Ljubljani rez. poročnik Josip Šinkovec.

— **Dva mrtva oživila.** Alojz Bečan in J. Štefe, oba tovarniška delavca v Tržiču sta bila razglašena od raznih tovarišev vajakov kot mrtva. Res ni bilo čuti par mesecev nobenega glasu od njiju. Sedaj pa piše Alojz Bečan iz Sibirije, da je tam s štetom, da hodita na delo in dobivata polovično plačo na dan, drugo polovico jima bodo dali, ko se vrne domov. Oba sta zdrava. Torej potrpljenje, marsikak mrtvec se bo še oglasil.

— **Podžupan v Brnu umrl.** Umrl je podžupan v Brnu Rudolf vitez Rohrer, star 77 let. Bil je tudi predsednik trgovske zbornice in deželni poslanec.

— **Sarajevski obsojenci na Dunaju.** 5. t. m. zjutraj so pod najstrožjo vojaško stražo prepeljali radi umora nadvojvode prestolonaslednika Frana Ferdinanda obsojene osebe na Dunaj. Kazen bodo prestali v neki avstrijski kaznilnici.

— **Trst za vojake.** Trst, 5. dec. (Kor. urad.) Vsepe vojaškega dneva v Trstu znaša 54.000 K. S tem denarjem se je nakupila gorka obleka in darila; pridejala so se še posebna darila prebivalstva in se vse skupaj — skoraj dva polna vagona — odposlalo v Gradec kot božični dar vojakom 3. armadnega zbora. Odbor je sklenil, da bo vrhu tega 1000 mož 97. (domačega) pešpolka, ki imajo v kratkem iz Ljubljane odriniti na fronto, obdaroval z gorko obleko.

— **Cena govejim kožam.** Dunajske gospodarske organizacije so določile sledeče cene za živinske kože: od telet 2 K za 1 kg, za kože volov in krav do teže 24½ kg 1 K 90 vin. za 1 kg, od 25 do 40 kg 1 K 80 vin. za 1 kg, od 40 do 44½ kg 1 K 60 vin. za 1 kg, od 45 do 49½ kg 1 K 46 vin. za 1 kg, za več kot 50 kg težke kože se plačuje 1 K 40 vin. za 1 kg. Kože od bikov se plačujejo po 1 K do 1 K 65 vin. za 1 kg; za konjske kože se plačuje: za lahke komade 26 K, težke 30 K. — **Cena za svinjske kože** se še na Dunaju ni določila. V

Mariboru pa se plačujejo po 90 vin. do 1 K za 1 kg.

— **Tržaško namestništvo proti žganjepitju.** Na podlagi paragrafa 54. obrtnega reda je tržaško namestništvo izdalo ukaz, da se v gostilnah, kavarnah in trgovinah sme prodajati žganje, likerji in druge žgane pijače ob delavnikih le od 9. ure dopoldne do 5. ure popoldne (ko so ljudje pri delu), ob nedeljah in praznikih pa sploh ne.

— **Na severnem bojišču** je bil ranjen g. inženir Franc Pazdera, zet gosp. višjega sodnega svetnika M. Rutarja. Gosp. Pazdera, ki je c. in kr. rezervni poročnik, se zdravi doma v Gorici.

— **Srbski vojni ujetniki v Osjeku.** 2. t. m. so pripeljali v Osjek 1800 srbskih vojni ujetnikov, med njimi 16 častnikov. Po enournem odmoru so peljali ujetnike naprej na Ogrsko. Ujetniki, ki so raztrgani in slabo izgledajo, so zajtrkovali čaj s kruhom. Srbski častniki so kupovali časopise. Neki srbski častnik je izjavil, da vojska v Srbiji še ne bo kmalu končana. Dokler bo še kaj prostora, se bodo Srbi umikali in branili. Na srbsko kapitulacijo ni misliti. «Mi upamo na Ruse», je pristavil drugi častnik.

— **Božični predmeti v korist vojni preskrbi.** Za Božič se prodajajo sledeči predmeti: Pismeni papir v kasetah, 25 pisem, stane 2 K 60 h; mapa 10 pisem 1 K, poštna dopisnica stane 10 h. Razni usnjeni predmeti se prodajajo za skupno ceno 2 K 80 h do 3 K 80 h. Koledarji razne vrste stanejo 1 K, 90 h, 20 h. Kipa našega cesarja in cesarja Viljema na konju staneta skupno 10 K, posamezno 5 K. Domoljubna knjiga slik se izda. Stala bo 4 K, posebno razkošna izdaja pa 30 K. Opozarja se tudi na serijo 8 razglednic, ki izide ob novem letu. Stala bo serija 1 K, posamezna razglednica pa 20 h. Naroča se na slovo: «Technische Betriebszentrale der Kriegshilfsbureaus des Ministeriums des Innern, I., Hoher Markt 5, II.»

— **Vrlo ljudstvo.** Iz Vrbe na Gorenjskem. Po celi avstrijski državi silno manjka poljskih delavcev. Pri nas na Breznici je odšlo na vojsko nad 100 mož in fantov. Človek bi mislil, da bo poljsko delo zelo zaostalo ali se celo opraviti ne bo moglo. A glejte, vse se je opravilo, seno in otava pokosila, žito poželo še pred kot druga leta v naši fari. Zlasti se je v tem oziru odlikovala vas Vrba, rojstni kraj Prešerna. Kar je mož in fantov ostalo doma, se ob nedeljah in praznikih ali pred 10. sv. mašo ali potem, ko so od službe božje prišli, kosili in druga poljska dela zastojno opravljali. Podpisanemu, ki je star 68 let in ima sina edince v vojski, so vaščani vrbski vso mrvo in otavo brezplačno pokosili in tudi mnoga druga dela na mojem obširnem posestvu opravili. Taka krščanska usmiljenost zasluži, da se pred vso javnostjo pohvali. Bog vam plačaj, vrli moji sosedje! — Blaž Ambrožič, posestnik iz Vrbe.

— **Od »mrtvih«** vstajajo. V ruskem ujetništvu se nahaja tudi Franc Kenk iz Notranjih gor, občina Brezovica pri Ljubljani. Njegovi ljudje in sorodniki so bili že trdno prepričani, da ga ne bodo nikoli več videli, zakaz vsa poizvedovanja po njem so bila brezuspešna. V skrbi ali je France, morda v ruskem ujetništvu so pisali njegovi ljudje na ruski Rdeči križ, pa ni bilo nobenega odgovora. Kar pride nekega dne pismo od Franceta. Piše jim, da se z drugimi avstrijskimi ujetniki vred nahaja v mestu Rostovu ob Azovskem morju v provinci donske armade (kozakov) v južni Rusiji. Pismo je datirano z dne 1. novembra na Vseh svetnikov dan, v Notranje gorice je pa prišlo zadnji dan minulega meseca, hodilo je torej mesec dni. Kako so bili Kenkovi tistega pisma veselí! Pisali so mu obširno pismo in pristavili: »Še se bomo videli hvala Bogu!«

— **Amerikansko božično darilo ubogim sirotam padlih vojakov.** Za božično obdaritev ubogih sirot v vseh vojskujočih se državah je tozadevni odbor v Združenih državah odposlal neko amerikansko bojno ladjo v Genovo z blagom, vredno 10 milijonov kron. Ladja, ki se je že izkrcala na Angleškem, je došla v Marseille in jo v torek dne 8. t. m. pričakujejo v Genovi, kjer izkrca Avstriji in Nemčiji namenjene darove v približni vrednosti dveh milijonov kron. Za sprejem te ladje so v nedeljo zvečer odpoštovali v imenu vojnega pomožnega urada notranjega ministrstva dr. Edvard princ Liechtenstein, za ogrsko deželno vojno pomožno komisijo pa poslanec Julij pl. Pekar. Tudi Nemčija bo v Genovi zastopana. Iz Genove se odpošljejo darovi po železnici na Dunaj, oziroma v Budimpešto.

— **Kolera.** Uradno se poroča po en slučaj azijske kolere v Solnogradu in na Češkem, dva slučaja na Moravskem in pet slučajev v Krakovu.

— **Opozorjamo** na današen oglas razredne loterije. Zrebanje se vrši že v ponedeljek dne 21. t. m. Cena srečk je razvidna iz oglasa. Naroči se lahko po dopisnici, nakar se vpošlje org. srečka z igralnim načrtom in položnico. Naročila naj se naslavljaajo: Ludovik Friedmann, Geschäftsstelle der k. k.

östrerr. Klassenlotterie, Dunaj I., Salzgries, 12.

Ljubljanske novice.

lj **Za cesarja in zmago avstrijskega orožja.** Cela dežela se je včeraj v molitvi spominjala 66letnice slavne vlade cesarja Franca Jožefa I. in pošljala Bogu zahvalnico ob padcu Belgrada. Po inicijativi »Slovenske krščansko-socialne zveze« so se po celi deželi včeraj vršile veličastne cerkvene slavnosti, katerih se je udeležila vsa naša organizacija. Tudi po ljubljanskih župnih cerkvah so se vršile take slavnosti ob velikanski udeležbi prebivalstva. Dobili smo o tem naslednja poročila: Franciškansko cerkev je ob včerajšnji patrijotični slavnosti napolnilo ljudstvo. Pred oltarjem so stale zastave: Slovenske kršč. soc. zveze, katol. družstva rokodelskih pomočnikov, slov. glasbenega društva »Ljubljana«, katol. mladeniškega društva. Navzoči so bili tudi zastopniki predsedstva »Zveze Orlov«, predsedstva »Slovenske Straže« in več občinskih svetovalcev S. L. S. Slavnost je poveljevalo krasno petje franciškanskega cerkvenega zbora. Cerkevna slavnost se je zaključila s slovesno zahvalnico in blagoslovom. — V Trnovem je bila ob 9. uri dopoldne sv. maša z blagoslovom in zahvalno pesmijo. Zastopano je bilo trnovsko gospodarsko in izobraževalno društvo. — Šentjakobsko prosvetno društvo v Ljubljani se je včeraj, 6. dec., z društvenim odborom na čelu v šentjakobski cerkvi udeležilo slovesne sv. maše z zahvalnico »Te Deum«. V slavnostnem govoru je društveni odbornik g. Peter Janc navajal dolžnosti vernikov do posvetne oblasti in posebno poudarjal, kaj katoličane posebno veže na slavno habsburški cesarsko družino in zlasti z našim ljubljanim, mnogo izkušanim vladarjem Franc Jožefom I. Bogu, kar je božjega, cesarju pa, kar je cesarjevega. V dejanju kažimo naš katoliški patrijotizem, ljubezen do domovine, po zgledu Zveličarjevem. — Takoj po slavnostnem govoru so imeli veteranci posebno sv. mašo z zahvalnico »Te Deum«, pri kateri je svirala vojaška godba in se je udeležila mnogobrojna množica ljudstva, ki je napolnila prostrano cerkev. — Omenjamo še dodatno, da je šentjakobsko prosvetno društvo naredilo 780 kosov razne tople volnene obleke za vojake, katere jim po bolnišnicah dli. Sedaj zbira darove za božično obdarovanje. — Tako tudi bela Ljubljana ni zaostala v dostojni proslavi slavnih dni.

lj **Dohod novih 1404 ranjencev v Ljubljano.** Danes ponoči so s posebnim vlakom pripeljali v Ljubljano 253 ranjencev. Ranjenci so bili iz bojev na Karpatih, večinom Nemci in Mažari. Med ranjenimi je bilo 75 težko ranjenih, 11 ranjencev je na potu umrlo. Na kolodvoru jih je sprejelo tukajšnje gasilno in reševalno društvo pod načelstvom dež. poslanca g. Josipa Turka ter jih odpeljalo v bolnico. Danes popoldne pripeljejo zopet 400 ranjencev, tekot noči pa 751.

lj **Prvi uradni posel sodišča v Ljubljani z avstrijskim Belgradom** je v zapuščinški zadevi umrlega skladatelja Davorina Jenka, ki je zapustil v Belgradu hišo.

lj **Smrt zvestega posla.** V soboto je umrla v sanatoriju g. primarija Drganca dobro znana, vrta natakarka gostilničarke gospe Češnovarjeve v Kolo-dvorski ulici, Helena Brvar. Pri gospej je služila 22. leto. Bila je desna roka svoje gospodinje. R. I. P.

lj **Izvoz meseca novembra.** Iz Ljubljane se je izvozilo meseca novembra 2906 prešičev, 277 goved in okoli 100 konj.

lj **Od »mrtvih«** vstal. Štiri dolge mesece je minulo, kar je odšel na bojišče z drugimi slovenskimi fanti vred tudi Adolf Kreuzberger, o katerem ni dobila njegova mati, bivajoča v Ljubljani, nobenega poročila, nobenega znamenja, da je še med ži-

vimi. Sedaj pa je mati dobila pismo od sina Adolfa, v katerem ji naznanja, da je še med živimi, in sicer v Pristini, ki leži na Kosovem polju v Novi Srbiji. Koncem pisma vošči materi veseli god in srečne božične praznike. Mater je pismo nepopisno razveselilo. Solze veselja so ji stale v očeh, ko je brala toli drago ji pismo.

lj **Umrli so v Ljubljani:** Helena Brvar, natakarka, 39 let. — Henrik Wimmer, vojak, 19 let. — Josipina Kušar, mestna uboga, 61 let. — Amaliya Markovič, bolniška sestra, 33 let. — Marija Polc, sodnikova vdova, 89 let.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje povodom bolezni ter ob smrti svoje ljubljene soproge, oziroma dobre tete

Marije Boncelj

izrekam tem potom v svojem in v imenu nečakov in nečakinj najiskrenejšo zahvalo. Posebej se še zahvaljujem prečastiti duhovščini, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, tukajšnjemu prostov. gasilnemu društvu, končno vsem udeležnikom, bližnjim in daljnim, ki so mojo predrago rajno tako številno spremili k zadnjemu počitku in tako počastili njen spomin.

Priporočam drago pokojnico še enkrat v pobožno molitev in predrag spomin.

ZELEZNICI, 4. grudnia 1914.

Lovrenc Boncelj
trgovec in posestnik.

V najgloblježi žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežuto vest, da je Vsemogočnemu dopadlo, tudi našega drugega, še edinega sina, oziroma brata, gospoda

Ivana Podboja

topničarja pri 25. polj. top. polku

k Sebi poklicati.

Padel je dne 26. oktobra v Tuczepý v Galiciji.

Bodi mu lahka tuja zemlja in blag spomin!

Adamovo pri Vel. Laščah.

Žalujoča rodbina

Štefan Podboj.

3831

Najstarejša slovenska trdka te stroke.

Obstoji že nad 38 let

ANA HOFBAUER

imejteljica zaloge cerkvene obleke in orodja

Ljubljana, Wolfova ulica 4

si usoja javiti preč. duhovščini ter sl. občinstvu, da izdeluje natančno po naročilu in predpisih vsakovrstne bandere, baldahine, plašče, kazule, pluvijale, dalmatike, velume, albe, koretije, prte itd. itd., sploh vse kar se rabi v cerkvi pri službi božji. Izdeluje se vse ročno, solidno, pošteno ter po najnižjih cenah, ter se prevzemajo tudi naročila na vezanje, prenavljanje stare obleke ter sploh vsa popravila.

Zagotavljajo hitro in najpoštenjšo postrežbo, prosí, da se pri naročilih izvoli ozirati na prvo domačo trdko.

Št. 21595.

Razglas.

Poizvedovanje za pogrešanimi civilnimi osebami.

Radi vojnih dogodkov v Galiciji in Bukovini je del prebivalstva tako nanagloma pobegnul od doma v zapadne dežele, da sedaj mnogo rodbin pogreša kakega rodbinskega uda, ki se je ločil od drugih že doma ali pozneje med potjo.

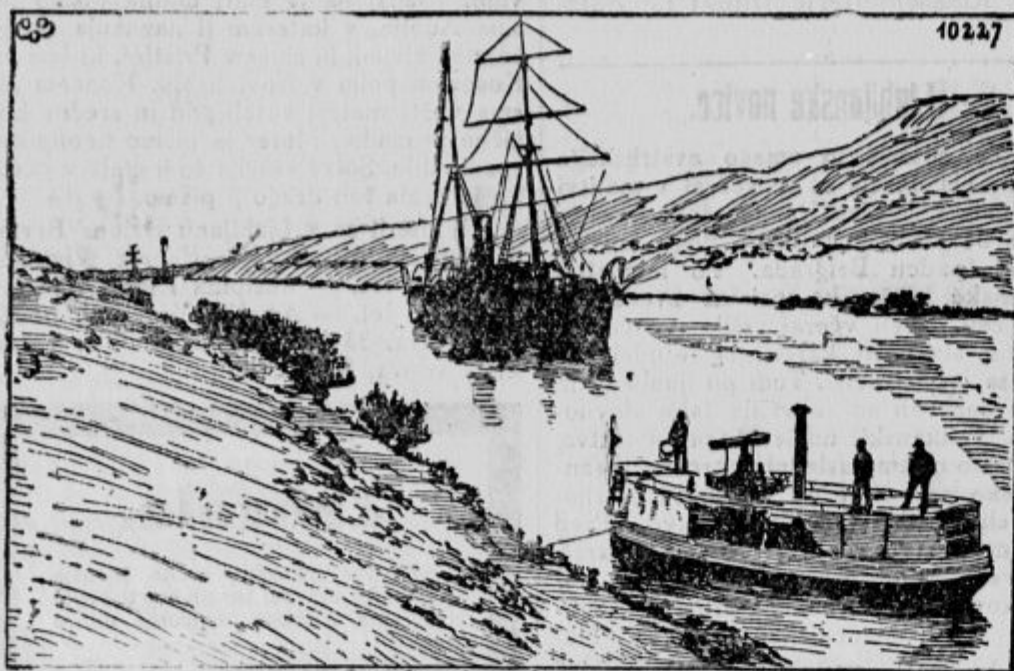
Ker je pa privatno poizvedovanje za pogrešanimi civilnimi osebami zvezano z velikimi težkočami, posredujejo v takih slučajih državna upravna oblastva.

V to svrhu naj se vsakdo, ki išče kako pogrešano civilno osebo, zglašil na c. kr. okrajnem glavarstvu svojega prebivališča, če pa stanuje v Ljubljani, na tukajšnjem mestnem magistratu, kjer se bo izpolnilo poseben formular (naznanilo pogrešancev). Te formulacije, ki se jih dobiva na c. kr. okrajnih glavarstvih, oziroma na tukajšnjem mestnem magistratu, stranke lahko tudi že izpolnjene prinašajo s seboj.

Pripominja se pa, da gori navedena oblastva poizvedujejo le za pogrešanimi civilnimi osebami, nikakor pa ne za pogrešanimi vojaki, za katere je uredila vojna uprava na Dunaju posebne poizvedovalnice, in tudi ne za begunci iz Dalmacije, nastanjenimi na Kranjskem.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 21. novembra 1914.

Angleške ladje v sueškem prekopu.

Dvomi v politiki defenzive angleškega brodogradstva.

London, 5. decembra. (Kor. urad.) Mornariški dopisnik »Morningpost« razpravlja o članku admirala Leymourea v »Cornhill-Magazinu«, ki pravi: Dokler bo obstajalo nemško brodogradstvo, pomeni za Nemčijo trumf, ki ga bo ob pogajanjih za mir vrgla na mizo. Dopisnik »Morningpost« pripominja, da nikakor ni želeli, da bi Nemčija imela za pogajanje tako orožje v rokah. Proti tej možnosti je uporabili vsa sredstva, toda ob sedanjih razmerah da je jasno, da ima voliti Nemčija. Angleško brodogradstvo ne more nemškega prisiliti, da bi prišlo na plan, lahko pa ga prisili, da ostane v svojem zavetju, če bi se pokazalo, da je to želeli. Za sedaj ne more strategija na nobeni strani povzročiti odločilnega dogodka. Sedanji položaj lahko traja še nedoločeno dobo. Danes sta obe stranki v defenzivi. Razlogi, zakaj ostaja angleško brodogradstvo v defenzivi, so izborni; iz tega pa še ne sledi, da je defenziva sama na sebi pravilna. V preteklosti ni bila nikoli na pravem mestu.

Sinajska puščava.

Polotok Sinaj, ozemlje štiridesetletnega potovanja izraelskega ljudstva in od starega veka sem pokrajina, skozi katero je mnogo vojska potovalo iz Egipta ali proti njemu, je zopet postal vojni pozorišče. Sinaj spada danes politično k Egiptu in je torej pod kontrolo Angležev in slučaj je, da bivajo v grško ortodoksnem Katarinskem samostanu na jugu, ki je bil ustanovljen v spomin na Mojzesovo zakonodajo, ruski menihi, ki sicer ne razvijajo nobene misijonske delavnosti, pač pa obvladujejo politično južne beduinske rodove. Ti so namreč gospodarsko popolnoma odvisni od samostana. Nasprotno pa so svobodni rodovi na severu, v gorovju in v puščavi Et-Tih. Tukaj leži ob mohamedanski romarski cesti Suez-Akaba angleško - egiptovska vojaška postojanka Nahle, ki je sedaj že v rokah Turkov, kakor se je pred kratkim poročalo.

Druga pot, ki jo ob priliki rabijo tudi turisti, vodi od Tora, ob konici polotoka, preko Katarinskega samostana, oazo Firan in starih turkecvih rudnikov v Maghari k Suez. Tor, ki je bil v srednjem veku pomemben kot transitno pristanišče za promet med Indijo in Sredozemskim morjem, je danes zanemarjen kraj z borimi vrtni palm ter kvarantenska luka za mohamedanske romarje, ki se vračajo iz Meke domov.

K štiri dneve oddaljenemu Katarinskemu samostanu v dolini Jetro vodi pot najprej preko peščne puščave El Kaa in pozneje skozi globoko v grani zarezano močno vijugaste doline gorovja z rdečkastim peskom in pisanim kamenjem.

Katarinski samostan je ustanovil v 6. stoletju Justinijan. S svojimi visokimi zidovi, ki imajo strelnim linam podobne odprtine, s svojimi stolpi in malimi bronzastimi topovi je podoben trdnjavi. V resnici je moral tekom stoletij odbiti marsikak napad nomadskih rodov. Leta 1799. je bil tako ogrožen, da je Bonaparte pustil potom generala Kleberja zopet napraviti red in ojačiti zidove. Samostan ima prostora za 400 menihov, vendar pa jih sedaj živi v njem le kakih 30. V samostanu hranijo glave in roko svete Katarine Aleksandrijske ter biblioteko dragocenih grških, sirskih in arabskih manuskriptov. Z mnogimi težavami so si menihi napravili na golem skalovju vrt z lepimi cipresami, na katerem pridelujejo oljke, oranže grozdje in mandelje. delje.

Vsako leto dospo v Tor ruski romarji, ki potujejo potem tudi po tisočih stopnjicah k Džebel Muzi, kristjanom in mohamedancem sveti Mojzsovi sveti gori, ki je nekoliko nižja, kakor bližnja črna piramida Katarinske gore. Ta je s svojimi 2600 metri najvišja točka polotoka. Sneg, ki zapade na njej, se v marcu še ne stali. Kot gora Mojzesove zakonodaje se pa večinoma označuje bližnji Horeb.

Dva dneva oddaljena oaza Firan se od Arabcev imenuje »biser Sinaja«, kar je v resnici tudi s svojimi sadonosnimi vrtni. Stisnjena med rdeče porfirske gore, napojena od mnogih studencev, tvori mešanico palm, vrtnic in tamarind. Te tamarinde dajejo pravzaprav mano puščave, ki jo prodajajo menihi in beduini romarjem. Nastaja vsled pikov žuželk in pada kot bela smola na zemljo. Na nezaraščenih mestih raste ječmen, tobak, fižol, figovo in granatovo drevje. Datljeve palme so skupna last puščavskih rodov, ki se shajajo tu za časa žetve in dele pridelek. V prvih stoletjih krščanske dobe je obstajalo v Firanu bizantinsko mesto, na katero spominja še nekoliko ostanikov stebrov, razvaline neke cerkve in mnogi grobovi. Prebivalci so bili večinoma eremiti; varovala jih je posebna garnizija. Oazo obvladujejo vrhovi Serbala, ki je prej veljal za goro Mojzesove zakonodaje. Na pobočjih je najti številne puščavniške votline in napise.

Nedaleč od tu, v Madi Mohkatebu, leže rudniki Maghare, ki so jih izčrpali Egipčani že za časa grajenja piramid, kakor pričajo tamošnji napisi v skalovju. Faraoni so dobivali iz teh rudnikov turkece in neke vrste malahit, ki so ga Egipčani rabili za izdelovanje barvastih kozarcev. Pred leti se je osnovala za ponovno izrabljanje teh rudnikov posebna družba, ki je s svojim delom uničila mnogo znamenitih starin. Medtem pa je ta družba že propadla.

V sosednjih dolinah se nahajajo takozvani »Učlis«, zgradbe v obliki čebelnih panjev, ki jih smatrajo za grobove svetnikov. Beduini imajo navado, da žrtvujejo pri teh grobovih ovce in polagajo nanje darove, da bi ozdraveli od raznih bolezni. Pogosto so ti grobi obdani s kamnitimi pomoli, na katere polagajo beduini svoje šotore, orodje in pridelke, ker menijo, da varuje duh pokopanega njihove stvari. Po njihovem mnenju bi ta duh vsakogar ubil, ki bi se izpozabil nad stvarmi, izročeni njemu v varstvo, in to tudi, ako bi se jih le dotaknil.

Knjižica »Variationes in divino officio recitando« je sedaj na razpolago v Katoliški Bukvarni v Ljubljani. Cena 1 K 4 vin. za broširan, 1 K 60 vin. za vezan izvod.

Zahvala.

Povodom britke izgube moje ljubljene soproge, oziroma matere, sestre, svakinje itd.

Ane Auguštin

se zahvaljujem prečastiti duhovščini, gg. uradnikom ter tudi tukajšnjim c. kr. vojakom, vsem sorodnikom, znancem in prijateljem in sploh vsem navzočim udeležencem pogreba.

Priporočam drago pokojnico še enkrat v pobožno molitev in blag spomin.

Ivan Auguštin

3328

mesar in gostilničar v Radovljici.

Novi proprij za ljubljansko škofijo je tako daleč dotiskan, da se je predložil te dni v Rim v dosego končne aprobacije. Šele, ko pride aprobacija, se bo proprij definitivno iztiskal. Založila ga bo Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

trgovsko izšolana ženska

ki naj bi tudi

pri gospodinjstvu pomagala.

Nastop takoj, če mogoč. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Skrbna 3321«.

Učence

za trgovino mešane stroke sprejme za takojšnji nastop 3308

Friderik Skušek, Metilka, Dol.

Vratne bolezni,

kašelj, hripavost, katara, ozdravijo hitro in temeljito, premovane pastile lekarnarja Prendini-ja Zaloga v Ljubljani v Sušnikovi lekarni »pri zlatem jelenu« na Marijinem trgu.

Zahvala.

3326

Za izraženo sožalje povodom smrti najinega nepozabnega, dobrega očeta, gospoda

GUSTAVA OMAHEN, c. kr. notarja

in za odlično udeležbo pri zadnjem spremstvu pokojnika, izrekava vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo.

Posebe se zahvaljujeva preč. g. župniku H. Bukovitzu za tolažilne obiske za časa pokojnikove bolezni, slavni c. kr. notarski zbornici za Kranjsko, velecenjeni rodbini Ružička in pisarniškemu osebju za krasne vence, kakor tudi za udeležbo pri pogrebu vsem tukajšnjim gospodom uradnikom za polnoštevilno udeležbo, na čelu g. sodnemu predstojniku Tekavčiču in g. sodniku Romoldu z rodbinami, gg. obrtnikom in slavn. gasilnemu društvu, gg. zastopnikom drugih društev in sploh vsem udeležnikom pogreba, zlasti pa za kolegijalno zastopstvo slavnemu notarijatu v Kostanjevici. Vsem iskrena hvala!

V MOKRONOGU, dne 7. decembra 1914.

Zalujoča sinova Gustav in Janko Omahen.

Št. 22479.

Razglas.

3325

V smislu § 37 občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljana se javno naznanja, da je

proračun o dohodkih in troških mestnega zaklada

za prvo polletje 1915 že sestavljen in da bode razgrnjen v mestnem knjigovodstvu

štirinajst dni, od 7. do 21. decembra 1914

javno občanom na vpogled, da vsak lahko navede svoje opazke o njem.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 5. decembra 1914.

Razstava umetniških razglednic

3322

nad 1000 krasnih vzorcev
od nedelje 6. do četrka 10. t. m.

v izložbah papirne trgovine Marije Tičar

Najlepše, najcenejše in najbolj času primerno božično darilo je železen prstan

(„Zlato za železo“) okovan v zlatu ali srebru. Iste izdelujem v najfinejši obliki v lastni delavnici po najnižjih cenah. 5% v korist Rdečega križa. Dalje imam v zalogi različne juvele, zlatnino, sre-

52

brnino in ure.

Lud. Černe

juvelir in trgovec z urami
Ljubljana, Wolfova ulica 3

Št. 22391.

Razglas.

3327

S 1. januarjem 1915 oddati je za dobo enega leta

plakatovanje magistratnih in mestnemu magistratu v nalepljanje oddanih razglasov drugih uradov

v mestnem okrožju ljubljanskem.

Ponudbe radi prevzetja omenjenega plakatovanja, v katerih mora ponudnik navesti število desk z natančno označbo, v katerih mestnih ulicah da se nahajajo, vložiti je pri mestnem magistratu do 21. decembra 1914.

Mestni magistrat ljubljanski.

dne 4. decembra 1914.

Boj z ročnimi granatami.

V Danzerjevi »Armeezeitung« priobčuje neki častnik dogodek z vzhodnega bojišča iz bojev ob Sanu v mesecu oktobru tako-le: Ob Sanu, vzhodno od Rudnika, smo imeli opraviti s kar najtrdovratnejšim sovražnikom. — Cele tedne smo ležali v tehnično utrjenih pozicijah in naši ponovni poizkusi, da bi vrgli sovražnika, ki je imel v ozadju plovno reko San, iz njegovih pozicij, napravljenih v inundacijskem terenu, se nam ni posrečilo. Toda tudi Rusi niso mogli zavzeti gradu Rudnika, ki so ga že šestkrat naskočili ponoči. Poveljnik oddelka med Rudnikom in rudniškim gradom se sklenil, da iz moštva, ki se prostovoljno prijavi, sestavi patroljo, katera bi imela nalogo, približati se v temi onemu oddelku sovražniške pozicije, ki je bil najbližji naši postojanki in ga napasti z ročnimi bombami. Priglasil se je podčastnik in štirje možje. Še ob dnevnih svetlobi so ugotovili, kod jim je treba iti, pri čemer se je dognalo, da vodi pot sicer po močvirnih tleh, a da je še dosti dobra. Bilo je sklenjeno, da patrolja odide ob poldnevih ponoči, a prej naj bi se patrolja odpočila. Možje so se za to pripravljali za svoj važen posel. Vseh pet je oddalo prihranjeni denar nekemu tovarišu s prošnjo, naj bi ga izročil njihovem svojem v slučaju, če bi se ne vrnil. Podčastnik je šel nekoliko počivati, ostali štirje pa so v svoji duševni napetosti odšli v okop. Rusi so sicer streljali, toda poredkoma in to le zato, da bi oteževali ponočno dobavo streliva in živil. Streljali so brez cilja, vsled česar so po takem nočnem streljanju bolj ogroženi ljudje za bojno črto, nego bojna črta sama. Nastal je mir, ko je imela oditi nočna patrolja. Patrolja je odšla brez pušk, brez opreme, oborožena samo z ročnimi granatami. Podčastnik je s pritajenim glasom javil službujočemu častniku, da je pripravljen. Bilo je dogovorjeno, da smejo samo podčastniki stotnije odgovarjati na rusko streljanje, ne zato, da bi zadevali, temveč da bi sovražnik vsled takojšnje ustavitve streljanja ne opazil, da se nekaj pripravlja.

»Za meno!« je ukazal podčastnik; v trenutku je bila patrolja na okopu, odkoder se je spustila navzdol po pobočju. Tam je bila močvirnata loka. Zadržujoč sapa so vojaki lezli po vseh štirih naprej, pripravivši prej ročne granate v žepu plašča. V jasni mesečni noči je šlo le počasi naprej. Poveljnik je bil spredaj, dva moža sta bila na desni in dva na levi. Pet četrte ure so potrebovali, da so prehodili 500 korakov. Tedaj se je mesec skril za oblake. Bilo je slišati govor ter odpiranje in zapiranje zavor. Bilo je tudi videti tenak stebrič dima. Patrolja je bila le še 30 korakov oddaljena od sovražne pozicije, ravno pred tremi strojnimi puškami. V hitrici so možje patrolje izgubili stik med seboj, da se niso mogli sporazumeti z domenjenim znamenjem. Tu je eden od patrolje zagnal granato proti strojnim puškam; takoj za njim pa tudi ostali. Po eksploziji prve granate je nastala grobna tišina v sovražnem taboru. Velikanska množina prsti, ki jo je vrgla eksplozija v zrak, je dokazovala, da so granate učinkovale. Tedaj so Rusi nehali streljati in se začeli umikati. Naša patrolja se je vlegla na tla in opazovala, kako so se Rusi umikali. Po istem potu, po katerem je prišla, se je patrolja nato vrnila kar najhitreje mogoče ter javila, da je povelje izvršeno.

Bojjsa

dekke

vajena vsakega dela, zmožna voditi sama gospodinjstvo, prosi službe v Ljubljani pri kaki boljši družini, šivilji ali kot blaginjska in začetnica trafike. Cenjene ponudbe pod »Marljiva št. 3489« na upravo »Slovenca« do 15. decembra.

Varuh dojenčkov

165

Sladni čaj znamka »Sladine« je rešil dojenčke, pri katerih so druga otroška redilna sredstva odrekla. Vzgojenje s Sladinom je polovico cenejše. Prihrani se tudi na mleku in sladkorju. 1/4 kg zavoj stane 60 vin. In se dobi tudi pri trgovcih. Po pošti 5 zavojev 4 K franko pri izdelovalcu, lekarnarju Trnkoczy zraven rotovža v Ljubljani. Njegova žena je vzgojila s Sladinom 8 zdravih otrok. Na stotine mater to vzgojenje, posnema z najboljšim uspehom. Za odrasle je Sladin edini zajtrk, kateri daje kri, moč, mirno živce, zdravje. Je polovico cenejši kakor vsak drug zajtrk in prihrani tudi na mleku, sladkorju. Za bolne je Sladin izvržen zdravje. Glavne zaloge na Dunaju: v lekarnah Trnkoczy, Schönbrennerstraße 109, Raudeckplatz 4, Josefstädterstraße 25. V Gradcu: Sackstraße 4. V Trstu, drogerija I. Camilli Giov, di Quardella 703; v Gorici Mazzoli E. trgovci; v Celju Hočevar, trgovci; v Celovcu Hauser, lekarnar; v Mariboru König, lekarnar 109

Svetovna vojska

4. sešitek izide 15. decembra.

Izhaja 1. in 15. vsakega meseca. Četrtna naročnina (6 zvezkov) K 3.—, vsak posamezen sešitek velja 60 vin.

To delo, ki je opremljeno s krasnimi slikami, ne bo nudilo samo enotnega in nepretrganega popisa vojske, temveč bo podalo tudi v svojih prihodnjih sešitkih mnogo vojnih dogodkov, slik in črtic, ki jih niso prinesli časopisi. Uredništvo »Svetovne vojske« ima namreč na razpolago veliko izvršnih poročil, posebno od naših slovenskih vojakov. Delo bo torej nad vse zanimivo, tako da si je bo vsakdo shranil za spomin na težke dni svetovne vojske, katere je doživel. Časopisi se pogube, to delo pa bo ostalo nam in zanamcem za spomin na hude boje, katerih se je udeležilo toliko naših. — Zato naj ne bo slovenske hiše, ki bi te knjige ne hranila. Pa tudi vojakom, ki se bodo vrnili iz bojev, bo ta knjiga dragocen spomin in kronika slovenskega junaštva.

Velik zemljevid Evrope bo priložen enemu prihodnjih sešitkov; nudi bo enoten in jasn pregled čez vsa bojišča.

Družbenik Marijin.

Molitvenik za Marijine družbe. — Izdalo škofijsko vodstvo M. D. Drugi natis. Platno, rdeča obreza K 1-50, zlata obreza K 2-30, šagrin, zlata obreza K 2-80.

Ta dolgo pogrešani in zaželeni molitvenik za Marijine družbe je ravnokar izšel v novem natisu, lepi opremi in priročni obliki. Kakor prvi natis je razdeljena tudi ta izdaja na tri glavne dele: I. Pravilnik, II. Obrednik, III. Molitvenik. Cena je zelo nizka.

Voditelj v srečno večnost.

Molitvenik. Spisal Anton Mrkun, župnik. Drugi natis. Cena z rdečo obrezo K 1.—, šagrin, zlata obreza K 2.—, fino vaitrane platnice K 2-60, najfinjša teletina K 3-50.

Zaradi priljubljene vsebine in priročne lepe oblike se je že prvi natis tega molitvenika tako razširil, da je bilo vprašanje po drugem natisu vsesplošno. Nov natis presega glede na svojo zunanjo opremo in priročnost vse druge slovenske molitvenike; zadovoljil bo vsakega, ki si je želel lep in priročen molitvenik s primerno vsebino. Oblika je zares lična, velikost in debelina sta med seboj v tako prijetnem razmerju, da si ugodnejše oblike za molitvenik ne moremo želeli.

Slovenskim fantom za slovo na pot v cesarsko službo.

Spisal Jernej Hafner, kaplan. Platno rdč. obr. K 1-20, šagrin zl. obr. K 2-20 najfinjša vezava K 3-20.

Stariši skrbite, da dobe Vaši sinovi, ki so odšli v vojno službo, ta molitvenik. Z njim jim bote dali najboljšega spremljevalca, ki jim bo klical v spomin Vaše zlate nauke in jih varoval, da ne zaidejo v tujini. Pa tudi tolažil jih bo in jim pomagal, da bodo vdano in zaslužno vstrajali v mnogih naporih in nevarnostih vojaškega življenja. Tudi če jih smrt doleti na bojnem polju, jo bodo vdano sprejeli iz božje roke.

Tolažba dušam v vicah.

Priredil Frančišek Bleiweis, župnik. Drugi natis. Cena K 1-20, z zl. obr. K 2.—, najfinjši šagrin K 2-60.

Molitev za verne duše je sv. Cerkev vedno priporočala kot posebno zaslužno delo. Letos je pa spomin na mrtve zlasti na one, ki so darovali življenje na bojnem polju, še posebno oživel v naših srcih. V dolgih vrstah so položeni k večnemu počitku in njih grobovi ostanejo pozabljeni. Njih nema prošnja »prosite za nas« sega vsakemu kristjanu globoko v srce. Ta molitvenik nas uči zaslužno molitev za mrtve.

Slava presv. Evharistiji.

Zbirka 75 Evharističnih pesmi za mešani zbor. Zbral in uredil Stanko Premrl. Cena partituri K 6.—, glasovi po 60 vin.

75 lepih za naše zbere primernih pesmi obsega ta zbirka. Zastopanih je 33 naših najboljših skladateljev. Izbira je toraj velika zadosti, da bo našel vsak pevovodja v nji svojemu zboru prikladnih pesmi v izobilju. Najpriprostejši cerkveni zbor na deželi do najizvežbanejših korov v mestu mora zadovoljiti ta zbirka.

Zemljevid Gorenjske.

Cena 80 vin.

Ta zemljevid je na novo izdelan in z vso skrbnostjo prirejen. Sirok je 1 m, visok pa 60 cm in bo prav dobro služil ne le turistom, temveč tudi za domačo rabo. Dobil se bo tudi napet na platno s palicami za na steno, pa tudi zložitljiv v žepno obliko.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

3159

Oučjo volno

kdor je ima na prodaj, naj jo ponudi

tako

J. Grobelniku

Ljubljana - Mestni trg 22

nasproti lekarne Trnkoczy

Kupim vsako vrsto, tudi črno in ne-
očisto po brezkonkurenčni ceni.
Posebno pa se plača lepo belo
oprano po najvišji ceni, ki se zanjo
lahko nudi.

Sprejme se

3313

svečarski pomočnik

pri JOSIPINI ŠINK v Kranju,
glavni trg št. 107. Vstop takoj.
Plača po dogovoru.

V trgovino z mešaním blagom na
deželi se sprejme

UČENEC

poštenih staršev s primerno šolsko
izobrazbo pod ugodnimi pogoji. —
Ponudbe na upravo lista pod št. 3319.

Slavnemu p. n. občinstvu priporočam
svojo veliko zalogo 3300

brinja in vina

Cene po dogovoru.

Ivan Gržinič, Kum p. Roč, Istra.

Kupim vsako množino

3318

prediva

Iepo otrtega, po najvišji brezkonkurenčni
ceni. — Ponudbe z navedeno množino na
MIHA OMAHEN mlajši, Višnja gora.

V najem se odda s 15. decembrom dobro vpeljana

mesnica.

Ponudbe sprejema uprava »Slovenca« pod št.
vilko 3134.

KUC

zdravniško priporočeno kritvore e
vino daje moč in zdravje.

Vzorec 4 steklenice 5 kg franko po poštnem povzetju K 4-80. Edina zaloga

Br. Novaković

veletrgovina vina, vermoutha, Marsale,
Malage, konjaka, žganja itd.

Ljubljana.

2631

Izgotovljene obleke, suknje, pelerine

za moške in dečke ter lepe in jako okusno izgotovljene iz pliša ali sukna vrhne

jopice in plašče za ženske in deklice

v zalogi po stalno najnižji ceni v manufakturni in konfekcijski trgovini

Pri ŠkofuLjubljana, Pred Škofijo št. 3
Medbarske ulice

Ceniki na zahtevo brezplačno.

2999

Priporoča se modna trgovina

Ljubljana Peter Šterk Stari trg 18

Ia kakovosti zimsko in drugo perilo, razni gorki predmeti za vojake, najmodernejše bluže, jutranje obleke, pletene jopce, razni nakiti in vse potrebščine za šivilje, moški klobuki in čepice. Velika izbira kožuhovine itd. Vse po priznani najnižjih cenah.

3196

Posteljno perje in puh

v veliki izbiri in po jako nizkih cenah priporoča trdka

A. & E. Skaberné

3270

Ljubljana, Mesni trg 10.

Mnogo denarja prihranijo kolesarji!

K 85' - mesto K 125' -

razpošiljam 500 novih »Torpedo« koles na prosti tek, električno gantne izvršitve, s svežo pnevmatiko in triletnim jamstvom. Isti z gorsko pnevmatiko K 90'. Novi plašči K 4', 5', 6'. Zračne cevi K 250, 3', 350. Popravila, emajliranje, ponikljanje in vsi deli po tovarniški ceni. — Če se sklicuje na »Slovenca« 5 % popusta na moje nizke cene v ceniku.

Tovarniška zaloga:
A. WEISSBERG, Dunaj II, Untere Donaustr. 23/III.
Ceniki zastoj. Dopisuje se slovensko. Kupčija na obroke izključena.

Perilo

Izvršitev oprem za neveste

Perilo
za otroke v zalogi

Ustanovljeno leta 1870.

PERILO

za gospode, dame in otroke lastnega izdelka ki je radi izvrstnega kroja, točnega dela in nizke cene daleč znano, priporoča

C. J. HAMANN

založnik perila ces. in kralj. Visokostij, častniških uniform, zavodov, inštitutov, samostanov itd.

LJUBLJANA

Perilo po meri se najhitreje izvrši

Istotam prva kranjska

pralnica in likalnica

perila za gospode Motorni obrat

Na skrbneje varovanje perila. Najnovejši stroji.

Perilo se po načinu prve dunajske pralnice in likalnice brez madežev kot novo lika in vse do srede vsakega tedna vposlano perilo do sobote istega tedna izvrši.

Znano najpoštevnejša postrežba.

Posteljno perje, puh in kapok.

Kopalno perilo. - Dr. Lahmanovo zdravstveno perilo
Predmeti za šport
Klobuki, kravate
Pletenina in vezanina
privravnata

Najprikladnejši izvor za c. kr. avstr. razredno loterijo

Tako po prejemu naročbe po dopisnici se določijo zaželeni izvirne srečke z uradnim igralnim načrtom in položnic.

160.000 srečk 80.000 dobitkov

Žrebanje dne 21. in 22. decembra 1914.

Cena srečk za 1. razred:

cela srečka	polovična srečka	četrtina srečke	osminka srečke
40 kron	20 kron	10 kron	5 kron

Skupni znesek dobitkov vseh 5. razredov:

22 milijonov 368.000 kron

med temi premija

700.000 kron, daljni glavni dobitki K 300.000, K 200.000, K 100.000 itd.

Naročila naj se naslavlja na poslovalnico c. kr. razredne loterije:

Ludvik Friedmann, Dunaj I., Salzgies 12

Posebna

2

dneva!

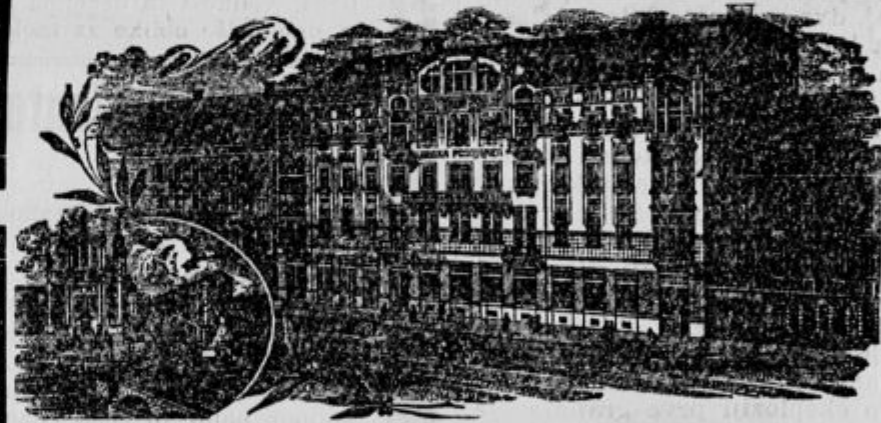
3316

Četrtek dne 10. decembra**Četrtek dne 17. decembra**

prodajali se bodo

ostanki blagapri podjetju zvezdnih tkanin »Hermes« v Ljubljani
Šelenburgova ulica 5, I. nadstr.

da bo omogočen božični nakup tudi onim domačim cenj. kupovalcem, kojim ob sredah in sobotah vsled velikega pritiska vnanjih ni bilo mogoče postreči.

Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje!**LJUDSKA POSOJILNICA**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ljubljana, Miklošičeva cesta šteč. 6, pritličje, v lastni hiši nasproti hotela »Union« za frančiškansko cerkvičjo

sprejema hranilne vloge in vloge v tekočem računu, za katere jamčijo ne samo njeni zadržniki temveč

tudi cela deželna Kranjska

ter jih obrestuje po 4 $\frac{3}{4}$ % brez kakega odbitka, tako da sprejme vložnik od vsakih vloženih 100 K čistih obresti 4.75 kron na leto. Stanje vlog je bilo koncem marca 1913 čez 22 milijonov kron. Za nalaganje po pošti so poštnohran. položnice brezplačno na razpolago.

Načelstvo.